

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

TAKEN BY MY TBR

HOLLY WILDE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

M Y T B R T A R A F I N D A N T A K E N

Holly Wilde

Copyright © 2024 Holly Wilde

Tüm hakları saklıdır

Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir ve yazar tarafından amaçlanmamıştır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmadan çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka bir şekilde herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla iletilemez.

ISBN: 9798326647542

Künye: Bağımsız yayıncılık

Kapak tasarımı: Holly Wilde
Amerika Birleşik Devletleri'nde
basılmıştır

"Sadece bir kitap daha" demek aslında "Sadece bir kurgusal aşk daha" demektir. Sevgili okuyucum, hayata geçirilmiş karakterlerle dolu bir dünyayı hak ediyorsun.

İÇİNDEKİLER

[Başlık](#)

[Sayfası](#)

[Telif Hakkı](#)

[İthafı](#)

[TBR'm tarafından alındı](#)

[İçerik Uyarıları Birinci](#)

[Bölüm](#)

[İkinci Bölüm](#)

[Üçüncü Bölüm](#)

[Dördüncü](#)

[Bölüm Beşinci](#)

[Bölüm Altıncı](#)

[Bölüm](#)

[Yedinci Bölüm](#)

[Sekizinci Bölüm](#)

[Dokuzuncu](#)

[Bölüm Onuncu](#)

[Bölüm Sonsöz](#)

[Çok yakında](#)

[Yazar Hakkında](#)

[Bu Yazarın Kitapları THE](#)

[END](#)

TBR'M TARAFINDAN ALINDI

Yatakta dönüp durmak sadece huzursuz bir gece için geçerli değildir. Aynı zamanda okuma susuzluğunuzu giderecek bir kitap bulamadığınızda başınıza gelen şeydir. Sayfaları çevirmek ve kitapları büyüyen TBR yığınınına atmak Paige'in gecesini nasıl geçirdiğidir. Ne yazık ki, okuma gecesinden vazgeçmek onun için bir seçenek değil.

Bir yığın kitap canlandığında
niyet açık: bu gece TBR'nin sonunu getireceği gece. Tek soru, mutlu sonun sonsuza dek mutlu bir sona yol açıp açmayacağı?

İÇERİK UYARILARI

Bu hikaye, edebiyat ve romantizm dünyasındaki birçok popüler türün bir derlemesidir. Sonuç olarak, tüm okuyuculara uygun olmayabilecek bazı mecazlar ve temalar içermektedir. Lütfen aşağıdaki listeyi inceleyerek hikayede sizi rahatsız edecek veya yaşamak istemediğiniz duyguları tetikleyecek hiçbir şey olmadığından emin olun.

Ebeveyn Ölümü
Arkadaş Ölümü
Cinayet
Adam kaçıırma
Şüpheli Rıza Silah Oyunu
Kan
Gore (grafik değil ama ima edilmiş)
İntihar Düşünceleri
Aşk Üçgeni
Kendine Zarar
Hafif Esaret ve İşkence
CNC
Degredasyon

Lütfen bu kitapta mutlu bir son olmasına rağmen HEA olmadığını bilin.

BİRİNCİ BÖLÜM

"Oh, bunu geçen ay çıktığında almıştım." Kitapçıdaki tezgâhtar Lindsey, fişi son çıkan kitabın kapağının arkasına düzgünce sıkıştırırken şöyle diyor
en çok satan kitabı satın alıyorum. Yıldızlı kenarlara ve ametist rengindeki çizimlerle nasıl kontrast oluşturduklarına hayranlıkla bakarken, sonunda bu hikâyeyi elime almanın heyecanını yaşıyorum.

"Nasıl buldunuz?"

Yayın tarihi açıklandığından beri bu kitapla ilgili heyecan durmaksızın devam ediyor. Çıktığı anda bir kopyasını alma şansımı kaçırdığımı göz önünde bulundurarak, sergide bulduğum özel baskı için kendimi savurganlığa bırakıyorum.

"Eh, sonunda TBR'ye girdi," diyor omuz silkerek, "Nasıl gittiğini bilirsin."

Sürekli büyüyen TBR yığını, tüm okurların paylaştığı küçük kirli bir sırdır. "Ne demek istediğinizi kesinlikle anlıyorum. Raflarımın yarısı satın aldığım ama henüz açmadığım kitapların deposu. Bugün onlardan birine başlayacaktım ama onun yerine buraya gelmeye karar verdim. Şimdi bu gece bana eşlik edecek bu güzellik var."

"Sanırım ben de bu gece okumaya başlayacağım. Aslında Paige, beni buna zorlayabilirsin. Bir dahaki sefere uğradığında bana gelişimimi sor!"

Bazı insanların sık sık gittikleri yerel bir kafeleri vardır, benim de yerel kitapçım var. Sadece adımları bilmekle kalmıyorlar, aynı zamanda fantastik ve romantik olan her şeye olan sevgimi de paylaşıyorlar. Bu

Yüzümü kızartacak bir kitap önerebilecek insanlarla dolu bir dükkân tanımak eğlenceli. Bu yüzden buraya vuruldum ve büyüyen TBR'ımı topluluk kitap merkezini canlı tutmanın bir temeli olarak görüyorum.

"Kulağa harika geliyor, Linds. Bir dahaki sefere görüşürüz!" Veda etmek için kitabımı havada sallayarak dükkândan çıkıyorum ve eve doğru yürümeye başlıyorum. Evimden sadece iki blok ötede olduğum için, kendimi biraz kitap karıştırmaktan alıkoyacak bir bahane nadiren buluyorum. Bu da kaçınılmaz olarak bir kitap satın alma alemine dönüşüyor. Yine de, bir tane daha kimseye zarar vermez.

Yakınlarda yaşamak, işim beni meşgul etse bile, ihtiyacım olanı hızlıca alıp çok fazla zaman almadan ayrılmamın asla sorun olmayacağı anlamına geliyor. Bugün de tam olarak böyle oldu. Son iki aydır başımın belası olan yüksek bakım gerektiren bir müşteriye atandım. Bugün nihayet bu işi halletmem için son gündü ve bundan daha mutlu olamazdım.

Öğle yemeğimi fazladan bir kahveyle takas ederek son dakikaya kadar çalıştım, saat altıya kadar her isteği düzelttim ve sonuçlandırdım. Boş zamanımı kutlamak için güçlü bir ihtiyaçla

Döndüğümde ve dükkânın kapanmasına bir saatten az bir süre kaldığında, bir simit aldım ve uzun zamandır gözüme kestirdiğim kitabı almak için acele ettim. Elimde romanla eve dönerken, evime yaklaştıkça rahat koltuğumun siren sesini duyabildiğime yemin edebilirim.

Anahtarlarımı bulmak için çantamı karıştırırken, ön kapıma ulaşmak için adımlarımı ikişer ikişer atıyorum. Sanki sevincimi hissedebiliyorlarmış gibi, iş arıyor. Onları görmezden gelmek için güçlü bir dürtü duysam da yapamayacağımı biliyorum. Özellikle de yiyecek gibi ihtiyaçlarımı almaya devam etmek istiyorsam. Ve kitaplar. Telefona cevap verirken anahtarı çevirip kapıyı açıyorum.

"Paige konuşuyor."

"Oh, güzel! Toparlanmışsın. Bak, Paige. Müşteri bazı revizyonlar gönderdi ve notlarını gözden geçirip dokuzdan önce her şeyi düzeltmeni istiyoruz." Mikrodalgaanın

zerindeki saate bakarken, saatin dokuz olduğunu görünce
bir iniltiyi bastırıyorum.

Yediyi geçti bile. Gerçekten de en az beş saat sürecek bir çalışmayı sadece iki saate sığdırmamı mı bekliyorlar?

"Evet, tabii ki bunu yapabilirim. Hemen ilgileneceğim." Profesyonel ses tonum içimde yükselen hayal kırıklığını gizliyor.

"Sen milyonda birsin, bu işi halletmek için sana gvenebileceğimi biliyordum. Bir şeye ihtiyacın olursa çekinmeden ulaşabilirsin." Patronum cevap veremedenden telefonu yüzüme kapatıyor ama benden başka bir şey duyması gerekmiyor. Ona zaten istediğini söyledim, oturup akşamımın geri kalanında eziyet çekmeye hazır olduğumu söyledim.

İsteksizce yatak odama yönelip, son eklediğim kitap için bir yer olup olmadığını görmek için mkemmek bir şekilde düzenlenmiş kitap raflarımı tarıyorum. Hemen yer olmadığını görünce ve müşterimin bilgisayardan görünmez çekişini hissedince, romanı odamın köşesindeki krem rengi döşemeli sandalyenin üstüne koyuyorum. Yere bırakmama rağmen parmaklarım kitabın kapağından ayrılmayı reddediyor. Sanki çok gecikmiş bir rahatlama gecesinin yasını tutuyor gibiyim. Burada kıçımı koltuğa yaslamış, battaniyeyi pelerin gibi omuzlarıma dolamış, yanımda dumanı tüten ayı yudumluyor ve aklım uzaklarda bir yerlerde kaybolmuş olmalıydım.

Son teslim tarihlerinin ve düzeltmelerin olmadığı uzak bir diyar.

Tepemde patlayan bir gök gürültüsü beni zıplatıyor ve korku içinde kitaptan uzaklaşırken parmaklarımı olabileceklerin anısından etkili bir şekilde koparıyor. Harika. Bir fırtına, arka planda yağmur yağarken büyük ve rahat bir topun içine kıvrılamayacağımı hatırlatmak için ihtiyacım olan tek şey.

Bunun yerine, bilgisayarda parmaklarımı sürekli tıkırdatarak tuşlara vuruyor olacağım. İ çekerek, isteksizce dolabıma doğru ilerliyorum. Eğer mesaiden sonra çalışmak zorunda kalırsam, bunu pijamalarım ve tüylü oraplarımla yapacağım. Sahip olduğum tek isyan şekli bu. İ amaşırlarıma kadar soyunup bir şey, benim deyimimle, evde iş gündelik. Büyük boy batik pastel sweatshirt' ve diz üstü soluk mavi tüylü çorapları alıp üzerime geçiriyorum ve

masama doğru ilerliyorum. E-postalarımı açıyorum

Oturmadan önce, nasıl bir gece olacağını anlamak için içindekilere göz atıyorum. Revizyonlar ve taleplerle ilgili notları görünce kalbim sıkışıyor. Kendimi sürükleyerek Bir kase kraker ve bir soda için mutfak, bu gece şeker çeşidinin takviyesini gerektiriyor. Atıştırmalıklarımla birlikte birkaç mini çikolata parçasını da kaseye atarak geri dönüyorum ve bu geceyi bayılmadan önce kitap okuyabilecek kadar enerjiyle atlatabilmek umuduyla masama kamp kuruyorum.

İKİNCİ BÖLÜM

A Masamda üç saat oturduktan sonra kendimi battaniyemin altına sokmak hoş bir rahatlama olmalı. Yeni kitabım kucağımda olabilir, ama bana gelen iyi ruh halim

satın alma heyecanından çoktan uzaklaştım. Elimde kalan tek şey yorgunluğum ve gözlerim kalamayacaklarına karar vermeden önce en az bir bölüm okuma konusundaki inatçı kararlılığım

artık açamıyorum. Yatağımda oturmuş, kapağa bakarken, kendi kendime sırtını kırıp ilk cümleye başlamaya karar veriyorum.

* * *

"Briar'a iğne işi getirmenin bugünlerde iyi bir fikir olduğunu düşünene lanet olsun." Bu sözleri söylediğime anında pişman oldum. Çünkü çantayı kimin hazırladığını biliyorum. ve ölüye lanet okumak yanlıştır.

Savaşçıların nerede olduğunu bilmediğimi düşünürsek. devam etmeliyim. Sığınacak bir yer aramalıyım ama arkama bakmaktan kendimi alamıyorum. Tepenin eteklerini taradığımda hiçbir şey bulamıyorum. Çalılıklar Lucandra'nın cesedini göremeyeceğim kadar sık, ama onu bıraktığım yerde yere nasıl yayıldığını hayal edebiliyorum. Zavallı Luci. Ondan başka hiç kimse Mora Prensesi'ne atanmayı aynı azim ve dirençle karşılayamazdı. Ailem bizi istiladan korumak için duvarları yükseltirken, o beni yetiştirdi.

Birden kendimi yeniden çocuk gibi hissettim. Daha dün on dokuz yaşına girmiş olmama rağmen kendimi küçük ve yalnız hissediyorum. Kendimi dürüst bırakırsam, sadece bir çocuğun bilebileceği şekilde korkmuş hissediyorum. Kendime yardım etmek için yapabileceğim hiçbir şey olmadığına inanmak beni tüketen bir korku. Tek seçeneğim benden daha büyük, benden daha fazla birinin gelip günü kurtarmasını beklemek. Ancak ben çocuk değilim. Bu ülkede gelip beni kurtaracak kimse yok. Yalnızım ve kendimi kurtarmak zorundayım.

Eteklerimi tutarak, bir kez daha sesimi kızlığıma küfretmek isterken buluyorum. Bu sefer beni tepelere tırmanmak için en kullanışsız kıyafetlerle giydirdiği için. Yine de, Naeyle Savaşçılarının üzerime çullanıp yıkım ilanlarını yerine getireceklerinden şüphelenmediğinden eminim.

Bu sabah buklelerimi tararkenki sesi hâlâ kulaklarımda. "Kırmızıyı giymelisin, o babanın favorisi. Ve duyduğuma göre, bugün onun lehine olmak için iyi bir gün."

Belki de babamın neden bu kadar hırsız olduğunu biraz düşünmeliydik. Bunun yerine, gardırobumdaki en karmaşık elbiselerden birini giymesine izin verdim. Tüm bunlar daha asil, daha zarif ve benden beklenen sevimli küçük kız gibi görünmek içindi. Bu sabah onu görmedim bile, yani hepsi boşunaydı.

Kalbim göğsümde sıkışıyor, duygularım elbisemi kavrayan yumruklarımdan daha güçlü bir şekilde kavırıyor. Ailemi bir daha asla göremeyeceğimin farkına varıyorum. Ayaklarım altımdan kayıyor ve dik durma isteğimi kaybediyorum. Yosunlu zeminde diz çökerken gözyaşlarım yüzümden aşağı akıyor, eteklerim bir kan denizi gibi birikti. Her yöne yayılan kırmızı kumaş, bir yaradan sızan kalp ağrımın resmini çiziyor, ancak benim için onarılacak basit bir et yok.

"Leydim."

Derinden gelen bir ses beni yasımdan uyandırıyor. En yüksek yerde en parlak renge bürünmüş bir hedef gibi oturmanın aptallığını fark ettiğimde zihnime lanetler yağıyor

bir ejderha saldırısı sırasında. Yüzümü gizleyerek zaman kazanmayı umarak başımı öne eğiyorum.

"Leydim," diye tekrarlıyor, yaklaşarak. Aşınmış botlarının uçları görünüyor, tabanları kurumuş çamurla kaplanmış. Sürünen sarmaşıklar gibi, gölgelerin dalları onun önünden aşağıya doğru uzanıyor, bana doğru uzanıyor. Bir tanesi mürekkep gibi sıcaklığıyla saçlarımı geriye doğru tarıyor, çenemi kaldırıyor, böylece bakışlarıyla buluşmak zorunda kalıyorum. Onu bir ejderha binicisinden başka bir şey sanmak mümkün değil. Aysız bir gecenin rengi olan kıyafeti, saçlarının tonuyla eşleşiyor. Karanlığa bu kadar ustalıkla hükmedebiliyorsa ruhunun da aynı derecede obsidyen olduğunu hayal ediyorum.

"Yalnız mısın?" Gözleri, sıvı altın havuzları, herhangi bir pusu işareti için hızla etrafına bakıyor.

"Buradasın, değil mi? Bu yalnız olmadığım anlamına gelir." Bakışlarım istediğim kadar güçlü değil, özellikle de o bana sadece gülümsediğinde.

"Sanırım artık birlikteyiz. Gel, kalkma vakti geldi. Burada güvende değilsin." Gölge çenemi bırakıyor ve elime uzanarak kalkmam için beni teşvik ediyor.

"Seninle güvende olduğuma neden inanayım ki? Burada kalmayı tercih ederim, çok teşekkür ederim." Ama gölge beni ayağa kalkmaya zorlayana kadar daha sert çekiştiriyor.

"Benimle güvende olduğunu hiç söylemedim," diye yanıtlıyor, arkasını dönerek. "Sadece burada güvende olmadığını söyledim." Gölgeler beni daha da yaklaştıtırırken, pasla çizgili kılıcı dikkatimi çekiyor. Yanıldığımı görecektense kadar yaklaştığımda tüylerim diken diken oluyor. Pas kanmış. Ürperdiğimi fark ediyor ve bana dönüyor.

"Üşüdünüz mü leydim?"

"Ben senin leydin değilim. Ve üşümüyorum," diye iddia ediyorum. Kaşları kalkıp devam etmemi istediğinde, "Kılıcında kan var," diye ekliyorum.

"Oh, evet. Bu. Ne yazık ki kan Kralınıza ait." Yüzümde beliren şokun bize doğru uçan muhteşem canavarla hiçbir ilgisi yok. Onun pulları

Elbisem kadar kırmızı ve çeliğin üzerine sıçrayan babamın kanı kadar korkunçtu.

Yüzümde renk akarken sendeliyorum, altımdaki zeminin kaydığını hissediyorum. Gölgeyi kucaklama yerini hızla yabancının kollarına bırakıyor ve bayılmama fırsat vermeden beni korumaya alıyor. Gözlerim, omzunun üzerinde uğursuzca duran kılıcın kabzasının parıltısıyla buluşuyor ve geri çekilme dürtüsüyle savaşıyorum. Kalbim vahşi bir ritimle çarpıyor ve göğsünden bana yankılanan sabit ritimden nefret ediyorum. İçimde dönen kargaşaya rağmen hıçkırıklarımı tutmayı başarıyorum.

Sıkıntımı hissederek yakınıma eğiliyor, nefesi kulağıma sıcak ve tatlı geliyor. "Size yemin ederim leydim, bana karşı gelmediğiniz sürece bu bıçak asla sana karşı döndü," diye mırıldanıyor yatıştırıcı bir şekilde. Zihnim intikam için haykırırsa da, içimdeki sızı ona inanmak için can atıyor.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

“S orry, gölge baba.”

Kucağımdaki masalın herkes kadar destansı olduğuna eminim. diyor ama şu anda büyük bir drama havasında değilim. Hayat yeterince dramatik. Yine de inatçıyım ve okumaya devam etmek istiyorum. Sadece ne için havamda olduğumu bilmiyorum.

Yatağımın rahatlığından ayrılmak zor, ama gerekli. Kitabı köşedeki koltuğa bırakıp dikkatimi TBR'ime veriyorum. Bir tanesini seçiyorum. Bitirdiğimde, tüm yaygın mecazları içeren karanlık bir romantizm seçtim. Karakterlerin bir ittifak için birlikte kalmak zorunda olduğu zorunlu bir evlilik. Hikâyenin bir kısmını hatırlıyorum ama çoğunu değil. Bir kadının ailesinin onu zengin, karanlık ve yakışıklı bir adamla nikah masasına göndermesiyle ilgili belirsiz detaylar zihnimde dönüp duruyor. Belki iyi bir seks sahnesi beni korkumdan kurtarır.

"Denemeye değer," diyorum yatağıma dönerken kimseye özel bir şey söylemeden. Yerleşip rahatladıktan sonra hançer şeklindeki kitap ayracını bulmak için sayfaları karıştırıyorum ve kendimi hikâyenin içinde kaybolmaya bırakıyorum.

Bana boğazımı sıkan çelikten daha sert bakarken, su benekli gözleri en soğuk mavi renkte.

"Gerçekten de benim haberim olmadan burada yemek yiyebileceğinizi mi ~~düşündünüz~~?"

Bu retorik bir soru ve cevap vermemi beklemediğini biliyorum. Denesem bile, boğazımın titremesi bıçağı boynuma saplamamla sonuçlanacak. Tehlikeli oynuyor ve biri ona tüm oyunları kazanamayacağını öğretmeli. Kısa bir an için onu mahvedecek kişi ben olmak istedim. Ama beni burada öldürmesine izin verirsem, düşüşüne tanık olamam. Bu da dikkatlice yığılmış otorite kulesini izlemeyi kaçıracağım anlamına geliyor.

ve güç onun etrafında parçalanır ve düşer.

Bıçağın ucunun çizdiği dudaklarıma kadar geliyor, kesecek kadar derin değil, ama bir soluk pembe bir çizgi bıraktı. "Açın."

İtaat etmeyeceğimi biliyor. Yine de metalin dolgun tenime nasıl girdiğine bakıyor, sanki öpüşürken aramızda hissetmek istiyormuş gibi. Bıçağın üzerindeki kırmızı rujumun görüntüsü onu o kadar heyecanlandırıyor ki kan akıtmak istiyor. Sırtımı arkamdaki duvara yaslayıp bir sonraki hamlesini yapmasını bekliyorum. Bileğini esneterek elini başımın tepesine indiriyor, iyi kavramak için saç tellerimi karıştırmak niyetiyle parmak uçlarını hafifçe döndürüyor.

"Kahretsin, çok güzelsin," kelimeleri boşuk ve nefessiz ~~çıkar~~. Eğilip kulağıma doğru konuşarak, "Bahse girerim Shiloh şanslı bir adam olduğunu düşünmüştür. Senin karşında oturuyordu. Senin bana ait olduğunu bilmemesi çok kötü."

Zavallı Shiloh. Gözlerimi kapattım. Yüzümdeki duygular. İş arkadaşıma karşı bir şey hissettiğimden değil ama o iyi ve farklı biri. Evlenmeye zorlandığım adamdan farklı. Bu yüzden beni yemeğe davet ettiğinde hayır demek için bir neden göremedim. Ne de olsa ofisten en son biz çıkıyorduk ve ben açtım. Sadece adı farklı olan kocamın bunu fark edeceğini kesinlikle düşünmemiştim.

Ağızımdaki bıçağı unutarak kelimeler ağızdan döküldü. "Ona zarar verme. Evli olduğumu bilmiyor."

Bana o kadar yakın ki, "Bu yapmaman gereken bir hata" derken hırıltısı karnımda gümbürdüyor.

Dudakları dudaklarıma çarpmadan önce parmakları kabaca çenemi kavırıyor. Dili bıçağı geçip ağızıma girdiğinde bakırın keskin tadı beni bastırıyor. Beni sahiplenirken kendini kesmiş, endişelerimi yalayarak uzaklaştırırken bıçak dilini açıyor. Sanki kanı bana bir adak olarak veriyor. Beni öpüş şekli sahiplenici, tutkulu ve pervasız. Bir an için neredeyse beni sevdiğini düşünüyorum. Ama sonra elleri aşağıya uzanıyor ve eteğimin üzerinde geziniyor ve bunun sadece onun oyunu olduğunu hatırlıyorum. Hayatını kurtarmak için birini sevemez, sadece benim ona ait olduğumu göstermek istiyor. Adamları koridor girişini izlerken beni restoranda becererek, bu şehrin sahibi olduğu gerçeğini ortaya koyuyor. Ve bana sahip olduğunu.

Bir zamanlar aramızda duran bıçak şimdi külotuma doğru eğilmiş durumda. Yarığım boyunca bir delik açıyor ve hassas tenimde kayan ucun verdiği hisle ağızına doğru inliyorum.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

U Genelde kalçalarımın arasına sıkıştırılan bıçaklar içimde kelebekler uçuşmasına neden olur ama bu gece uçuşan tek şey göz kapaklarım. Karanlık romantizmi fantastik roman koltuğunda otururken, gözümü tekrar TBR'ime diktim. Göz gezdirirken tanıtım yazıları bulanıklaşmaya başlıyor. Tam vazgeçmek üzereyken deniz yeşili bir sırt dikkatimi çekiyor. Kapağın etrafına sıçramış su damlacıkları ve baloncuklar, sayfalar arasındaki denizci romantizmini gizlice ima ediyor. Penceremdeki yağmur pıtırtiları elimdeki kitaba yansıyor ve bir fırtına daha çıkarken kendimi battaniyenin altına sokuyorum.

* * *

"Benimle gel."

Sesi içime işlediğinde neredeyse çatalımı düşürüyordum. Zihnim. Tutuşumu sabitleyerek, etrafımda gerçekleşen konuşmalarla kendimi yeniden yönlendirmeye çalışıyorum.

Telepati hissi bir kez daha içimde karıncalanıyor ve ısrarlı komutlarıyla beni zorluyor. "Benimle gel,"

"Şu anda ayrılamam," diye cevap veriyorum. Telepati benim için hâlâ yeni bir şey ve bunu bir iletişim biçimi olarak kullanmak tuhaf hissettiriyor. Özellikle de kaderin akıntılarının kaderimi bir deniz adamınıninkiyle iç içe geçirdiğini anlamayacak insanlarla dolu bir odadayken.

"Sen bana aitsin."

Düne kadar aklımdaki tek şey Brad'le evlenmekti. Sonra düğünümüze sadece iki gün kala bir yelken gezisi sırasında denize atıldım. Sulara gömülen tek şey bedenim değildi. Kalbim de derine düştü. Caspian. Yanılmıyor, garip ve açıklanamaz bir şekilde ona aitim.

"Burada kurallarımız var ve okyanusa koşmak da yapılması doğru olmayan şeylerden biri," diyorum. Verebileceğim tek cevap bu. Bu yaratığa görgü ve edep gibi şeyleri nasıl anlatabilirim ki?

"Yasalarınız sırf ay doğdu diye okyanusa ayak basmanızı yasaklıyor mu?"

"Hayır, bu kanun değil. Sadece okyanusun ziyaret edilecek bir yer değildir. Özellikle de yalnız bir kadın için, hele de gece vakti." Zihnimdeki konuşma bir elin nazikçe omzuma konmasıyla kesiliyor.

"İyi misin hayatım?" Brad'in kaşları endişeyle çatılmıştı ve telepatik olarak konuştuğum süre boyunca çatalımı ağzımın yanında tuttuğumu fark ettim.

Çatalımı tabağıma koyup peçetemi ağzıma götürüyorum ve kenarlarını hafifçe siliyorum. "Biliyor musun," diyorum nişanlıma, "kendimi biraz kötü hissediyorum. Sanırım biraz temiz hava almak için dışarı çıkacağım." Etrafımda oturan konuklara kibarca başımı sallayarak masadan kalkıyorum.

Brad sandalyesini geri çekip bana yardım etmeye hazırlanırken ben aceleyle ekledim: "Şenlikten ayrılmanıza gerek yok. Sadece bir dakikalığına gideceğim. Lütfen, yemeğin tadını çıkarın." Peçetesini tekrar kucağına koyup sohbete geri dönmeden önce bana kararsız bir bakış attı. Belki de deniz adamım haklıdır, belki de kalbinin sesini dinlemek o kadar da zor değildir. Çünkü şu anda kalbim beni denize doğru çekiyor.

Kıyıya adım attığımda kumun serinliği ayaklarımı ısıtıyor. Dürüst olmak gerekirse, topuklu ayakkabılar içinde sıkışıp kaldıktan sonra ferahlatıcı geliyor. Kimsenin beni görmediğinden emin olmak için eve dönüp bakıyorum.

Evden gelen gürültü

Konuşmalar ve zarif müzik açık pencerelerden aşağı süzülüyor. Misafirlerimin siluetlerini seçebiliyorum ve bir parçam onlarla eskiden olduğu gibi mutlu olmak için can atıyor.

Denize doğru dönerek fısıldıyorum, "Orada mısın?"

"Geldin," sesi zihnimde yankılanıyor ve beni dalgaların kıyıyla buluştuğu kenara yaklaştırıyor. Suyun buz gibi dokunuşu ayak bileklerimi okuyor ve tüylerimi diken diken ediyor.

"Neredesin?" diye seslendiğimde içimdeki panik alevleniyor.

"Kiminle konuşuyorsun?" Brad'in sesi durgunluk, beni o kadar korkutuyor ki tökezliyorum. Kendimi bir kez daha denize dalarken buluyorum. Eli beni yukarı çekmek için uzanıyor ama yüzeyin altında bir şey etrafımı sarıyor.

"Buradasın," diye yankılanıyor zihnimdeki ses.

Gördükleri karşısında dehşete düşen Brad bağırır, "Aman Tanrım, Jemma! Bana tutun."

Dokunaçlar etrafımı sarıyor, dokunuşları hem yabancı hem de tanıdık. Nazik bir ısrarla bana rehberlik ederek beni daha derinlere sürüklüyorlar. Brad'in çığgınca haykırışları uzaklarda kayboluyor ama kolumu sımsıkı kavlıyor. Her iki adam da beni sıkıca tutarken, her biri kalbim için yarışan iki aşk arasında kaldığımı fark ediyorum. Ama benim verecek sadece bir kalbim var.

W iyi yazılmış bir aşk üçgeni, baş karakterlerle birlikte kalbinizi parçalayabilir. Açıkçası, ne kalbimi ne de iç çamaşırimi parçalayacak havada değilim, paramparça oldu. Görünüşe göre üçüncü grevdeyim, ama dışarıda kalmayı reddediyorum. Sandalyemin üzerinde büyüyen yığına Dokunaç Adam'ı da ekleyerek bir kez daha rafların karşısına geçiyorum. Bu sefer işi şansa bırakacağım. Parmağımı kitap sırtlarından birinin üzerine koyarak gözlerimi kapatıyorum ve elimi kitapların üzerinde ileri geri gezdiriyorum. Alçalıp yükseliyor, farklı genişlikler dalgalanıyor dokunuşumun altında. Penceremdeki yağmurun ritmine göre zıplıyorlar, spot ışıklarındaki anlarını özlüyorlar.

Şimşekler o kadar parlak çakıyor ki, parıltılar kapalı göz kapaklarımı delip geçiyor. Gök gürültüsünü durmam için bir işaret olarak kabul edip kitabı kavriyorum ve yuvasından kaydırıyorum. Kitabın ürkütücü kapağına bir kez bakmam, diğerleri gibi olmadığını anlamam için yeterli oluyor. Bu gece şimdiye kadarki tüm romantik karşılaşmalardan nefret ettiğimi düşünürsek, belki de ihtiyacım olan şey korkudur. Ne de olsa fırtınalı geceler ve korkutucu masallar genellikle el ele gitmez mi?

* * *

"Hey, bir şey mi yanıyor?" Merdivenlerden aşağı sesleniyorum ama kimse cevap vermiyor.

Kim bir şeyler atıştırmak için öpüşmenin ortasında durur ki?

BESİNCİ

Neyse? Görünüşe göre aynı adam

BÖLÜM

ve kim bilir ne ile dikkati dağıldı. Onu davet ettiğimde, seksten sonra temizlik yapmam bekleniyordu. Mutfağımdaki bir pisliği temizlemek, o kadar da değil. Yaptığı şey her ne ise berbat kokuyor. Dumanın keskin kokusu sinüslerime saldırıyor ve bana ütüyü bir noktada çok uzun süre bıraktığım zamanı hatırlatıyor. Yeniden duş almak zorunda kalmıştım.

yanmış saçları vücudumdan temizlemek için, ama günün büyük bir kısmında odada kaldı.

Merdivenlerden aşağı koşarken, ona gidebileceğini söylemek üzereydim. Atıştırmak yok, sevişmek yok. Ama mutfak kapısına ulaştığımda kelimeler dudaklarımda ölüyor. Gözlerimden yaşlar akarken çıkarmak istediğim her ses sıvıya dönüşüyor. Boğazımdaki safra neredeyse adamın alaycı kahkahası kadar acı.

Ellerimin titremesinden nefret ediyorum. Sessizce ağlıyor ve bedenimi kontrol edemediğim için ne kadar korktuğumun tamamen farkında. Kaçmak bir seçenek olmalı. Şu anda tek mantıklı seçenek bu. Eğer dövüşü kazanma şansım yoksa, en azından kaçabilirim. Onun yerine, donup kaldım. Çerçevenin içinde canlı bir kapı gibi kilitliyim, biri gelip beni aşağı itmedikçe hareket edemiyorum. Çünkü kafatası maskeli adamın sevgilimin kopmuş ellerini ya da ondan geriye kalanları parlak kırmızı bobinlere doğru tutuşuna dehşet içinde bakmakla meşgulüm...

* * *

Hayır.

ALTINCI BÖLÜM

Nbu gece.

Kaslarıma sıkıca sarılmış gerilimle karışan kan ve gerilim, benim için bir gece içkisi değil.

Tavsiye ederim. Maskeli bir adamı severim, ama potansiyel bir aşk ilgisi olduğunda ondan daha çok hoşlanıyorum. Son kitap yığına katılıyor ve ben raflara bakmıyorum bile. Bunun yerine, biraz uyumaya çalışmak için yatağa dönmeyi tercih ediyorum. Belki yarın Bay Ejderha Süvarisi'ne bir şans daha veririm ya da belki başka bir şey almak için dükkâna geri dönerim.

Bu gecenin nasıl geçtiğine dair bir kitabı daha hak ettiğime karar verip gözlerimi kapatıyorum. Ancak bedenim işbirliği yapmayı reddediyor. Dönüp duruyorum ve iyi bir pozisyon bulamadığım için huzursuz ve tedirgin bir şekilde tavana bakıyorum. Yastığımı sayısız kez çevirmek sadece kısa süreli bir rahatlama sağlıyor. Hayal kırıklığıyla telefonuma uzanıyorum.

Eğer kitaplar beni uyutmayı başaramazsa, belki de cebimdeki dijital dünya bunu başarabilir. Gözlerim alışana kadar ekran göz kamaştırıcı derecede parlak oluyor. Fotoğraflar arasında gezinirken ve altyazıları okurken, bir sonraki kitapçı ziyaretim için zihinsel olarak bir alışveriş listesi hazırlıyorum. Çarpıcı bir hayran çizimi gördüğümde kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor ve hemen durup hangi kitaba ait olduğunu öğrenmeye çalışıyorum ki listemin başına ekleyebileyim.

"Beni tanıyamıyor musun?" Kafamın içindeki ses beni

ürkütüyor, sanki kulaklık takmışım gibi net. Ama

Ben değilim ve telefonum sessizde.

"Bakalım, sıvı altın gibi gözler, obsidyen kadar koyu saçlar. Evet Leydim, bakışlarınız kesinlikle arzuyla üzerimde kalıyor," diye devam ediyor ses.

ALTINCI BÖLÜM
Sesi açıp kapatarak genel trend şarkıyı değiştiriyorum. Telefonumun hoparlörlerinden gelen müzik sesine rağmen, sesin telefonumdan geldiğine eminim.

"Gözlerini benden ayırma, Küçük Gül."

Bu kez ses zihnimde yankılanmıyor, odamdan geliyor. Gözlerimi ekrandan kaldırarak bakışlarımı köşedeki sandalyeye kaydırıyorum. Görüşümün alışması biraz zaman alıyor, bu yüzden ilk başta sadece çamaşırların ve kitapların gölgelerine baktığımı sanıyorum. Ancak siluet kıpırdandıkça odamda bir adamın durduğunu fark ediyorum.

"Aferin kızıma," diye başlıyor, ses tonu emredici.

"Şimdi sana yaklaşacağım. Yatağa ulaştığımda telefonu bir kenara bırakmanı bekliyorum. Tüm dikkatini bana vermeni istiyorum ve seni bu kadınla paylaşmaya tahammül edemem.

önemsiz bir cihaz."

Yalnız olmadığımın farkına vardığımda şok beni hareketsiz bırakıyor. Korku beni o kadar sıkı kavıyor ki, onun gürleyen komutunu takip etmekten aciz kalıyorum. Korku masalındaki kahraman gibi, istesem bile hareket edemiyorum.

Onun yerine, onu izliyorum. Sanki bu an sadist bir tanrı tarafından planlanmış gibi, çakan bir şimşek karanlığı aydınlatıyor ve bana yaklaşan adamı kısa bir anlığına görmemi sağlıyor. Altın rengi gözleri büyüleyici, fırtınanın ışığını erimiş ve ruhani görünmelerini sağlayacak şekilde yansıtıyor. Adımlarını atarken neredeyse tavana kadar yükselen bu canavarın büyüklüğü karşısında şaşkına dönüyorum. Kaslı demek hafif kalır. Kaslarının kasları var, ve tamamen siyah kıyafetinin altında dalgalanıyorlar. Gözümün ucuyla, onun kıyafeti arasında çarpıcı bir benzerlik fark ediyorum

ve resimde tasvir edilen hala telefonumda parlıyor.

"Az önce elindeki o şeye mi baktın, Küçük Gül?" Sesi onaylamayan bir ton taşıyor, buna alçak, gürleyen bir hırıltıyla biten bir tıslama sesi eşlik ediyor. "Sana bunu bir kenara bırakmanı söylemiştim. Ama görünüşe göre daha doğrudan bir zamanıma saygı gösterme dersi."

İhtiyacım olan son şey bu zorba varlığın telefonumu mahvetmesi, bu yüzden ekranı kapatıp bizi karanlığa gömüyorum. Ayak seslerinin odanın içinde çıkardığı her sabit gümbürtüyle birlikte, görme duyumun yerini onun yakınlığına dair keskin bir farkındalık alıyor. Karanlıkta el yordamıyla, o yanımda belirmeden hemen önce telefonu komodinin üzerine yerleştirmeyi başarıyorum.

"İşte benim kızım," diyor, sesi onaylama ve sahiplenme karışımı.

YEDİNCİ BÖLÜM

T Lambamın zinciri, sanki odamın kendisi bana komplo kuruyormuş gibi, beceriksizce kavrayışından uzaklaşıyor.

beni bu canavarın karşısında savunmasız bırakıyor. Sonunda kordonu çekmeyi başarıyorum ve odayı ışıkla dolduruyorum. Yine de canavarı kovalayarak güçlendiğimi hissetmek yerine

Karanlıkta, yatağımın üzerinde gezinen adamlar yüzleştikçe daha derin bir dehşet duygusuna kapılıyorum.

Karmaşık bir şekilde oyulmuş bir kafatası maskesi yüzünün alt yarısını kaplıyor, bükülmüş yüz hatları neşeden yoksun bir gülümseme görüntüsü oluşturuyor. Bana bakan baskın altın gözbebekleri yırtıcı ve aç. Belli ki ben onun avıyım.

"Size katılabilir miyim leydim?" Nazik sözleri vahşi dış görünüşüyle çelişiyor ve beni hazırlıksız yakalıyor. Yanımdaki boşluğu işaret ediyor ve tekrar işaret etmeden önce cevabımı sabırla bekliyor.

"Evet, tabii. Tabii ki. Sadece, lütfen ayakkabılarınızı yatağın üzerinde giymeyin," diye kekeliyorum.

Oturup botlarını çıkarınca kimliği hakkındaki şüphelerim doğrulandı. Çizmeler siyah ve yıpranmış, altları kurumuş çamurla kaplanmış. Bana 'Leydim' diye hitap ediyor ve gözleri sıvı altın havuzları gibi. Botları yatağın ayak ucuna koymak için döndüğünde, gözlerindeki Sırtına kılıç bağlanmış. Neyse ki kan izi yok.

Ona daha fazla yer açmak için hafifçe yana kaymak, alanın çoğunu kapladığı düşünüldüğünde kolay bir iş değildir.

orta boy yatak. Yer değiştirirken, battaniyeler bir an için bacaklarımdan kayıyor ve tenimi ortaya çıkarıyor. Dikkati hemen bana yöneliyor.

"Zehir gibisin, Küçük Gl," diye mırıldanıyor, gözleri vücudumun üzerinde geziniyor ve omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor. Sanki bakışları ekirdeğimi delip geçmiş, iimin derinliklerine yerleşmiş ve varlığının sıcaklığıyla karnımı doldurmuş gibi.

Tişrtmn eteklerini gergin bir şekilde aşağı çekerek, "Biraz daha farklı bir şey olsam daha iyi olmaz mıydı?" diye soruyorum.
daha tatlı?"

"Kendini tatlı mı sanıyorsun?" Ses tonu alaycı ve küçümseme dolu. Ben tepki veremedenden üzerime sürünüyor, ağırlığını bastırıyor, beni kapana kısılmış ve savunmasız hissettiriyor. İçinde ilkel bir şey tutuştu ve devam ediyor: "nk senin hakkında bildiğim tek şey Beni parça parça bir kenara attın ve sonunda yine de tatmin olmadın." Sözleri havada ağır ağır asılı duruyor, suçlama ve kızgınlıkla damlıyor. Öfkesinin derinliğini fark ettiğimde göğsümde bir korku düğümünün sıkılaştığını hissediyorum. İçinde gizlenen karanlık.

Gözlerinde turkuaz benekler parıldııyor, yüzümde birkaç santim uzakta olduğu için ancak şimdi fark ettiğim bir ayrıntı. Edebi dünyaların korkunç bir birleşiminin altında olduğumu dehşet verici bir şekilde fark ediyorum. Bu sadece üzerimdeki ejderha binicisi değil. Aynı zamanda bıçaklı adam ve kafatası maskeli kötü adam. Hakkında okuduğum her karakteri zihnimden geçirirken gördüklerimi kavramakta zorlanıyorum. Yavaşça sandalyemin üzerine dört kitap yığdığımı hatırlayarak ıldırmaya başlıyorum çünkü diğer kitabın ne hakkında olduğunu unutmuştum. Ta ki kalın ve mor dokuna ağzından bir dil gibi çıkıp yüzümün yan tarafını yalayana kadar. Dördüncü kitap bir deniz canavarı hakkındaydı ve şimdi burada, beni şehvet ve özlemin çarpık bir karışımında boğmaya hazır.

Öpmek için eğildiğinde vücudunun her parçası benimkine baskı yapıyor. O kadar güçlü ki, beni sayfaların arasına sıkıştırılmış bir çiçek gibi ezmesi çok kolay olurdu. Bunun yerine, vücudunu temkinli bir şekilde tutuyor ve ben incinme korkusu olmadan onun baskısını hissediyorum. Kucaklamasının bana verdiği garip rahatlık hissi tüm nedenlerin üstesinden geliyor ve yanağımı onunkine yaslamak için daha da yaklaşıyorum. "Başladığın şeyi bitirmeye hazır mısınız?" diye fısıldamak için eğildiğinde maskesinin verdiği serin his beni çok etkiliyor.

Sözleri içime işlerken ağzıma acı bir tat doluyor ve tiksintiyle gözlerim fal taşı gibi açılıyor. olmadan Tereddütle ellerimi göğsüne doğru kaldırıyor, tüm ağırlığımı ve öfkemi güçlü bir itişe kanalize ediyorum.

"Çekil üstümden şu saçmalıkla." Hayatta olmaz. Bir işi bitirmem için bir talep daha almamın imkanı yok. Bir görevi tamamlamak için başka bir talebi kabul etmeyi reddediyorum, özellikle de başka birinin teslim tarihini karşılamak için tüm geceyi bir projeyi bitirerek geçirdikten sonra. Kitapların eğlenceli olması gerekir, bu yüzden bana yükümlülükler dayatmaya nasıl cüret eder.

"Benim Küçük Gül'ümün bu gece dikenleri var." diyerek beni geri iterken gözlerindeki deniz mavisi benekler ışıltı ışıltı yanıyor. Dokunaçlı dili büzülmüş dudaklarımda geziniyor ve ekliyor: "Açıl bakalım, lezzetli şey."

Kâğıtları yakacak kadar sıcak bir öfkeyle ona bakarak, "Mutlu sonunu aceleye getirebilmen için teslim hedeflerini karşılamıyorum. Seni bir sebepten dolayı bıraktım. O yüzden sandalyene geri dön ve bırak uyuyayım."

Beni bırakmıyor, ama daha fazlasını yaratıyor. hafifçe iterken aramızdaki boşluk. Hemen bir parçam onu daha da yakınima çekmek, kendimi tekrar onun zengin kokusuyla sarmalamak istiyor. Bir hayal kırıklığı havasıyla koklar gibi yaparak, parşömen, deri ciltler ve yılanmış kağıt kokusunun vanilya ve sedir ağacının sıcak kucağıyla karıştığı büyük bir kütüphanenin koridorlarını çağrıştırdığı şekilde nefes alıyorum. Hafif bir inilti

Beni tutan canavara gerçek hislerimi ifşa ederek zevkten uçuyorum.

Suyu test ediyor, tekrar yaklaşıyor. "Ya mutlu sonu vermek istediğim kişi sensen?" Sözleri içimin zevkle mırıldanmasına neden oluyor ama yine de teslim olmayı reddediyorum. O gelmeden çok önce kararımı vermiştim. TBR'mi bitirmek için bütün gece ayakta kalmak yerine uyumaya gidiyorum.

"Bak, seni atmadım, sadece bir süreliğine kenara koydum. sana ihtiyacın olan ilgiyi göstermeye hazır olduğumda. Belli ki sizi satın almışım. Yani sizi, hepinizi bir sebepten dolayı seçtim. Bu yeterince iyi değil mi? Bu gece biraz dinlenmek istiyorum çünkü gerçekten uzun ve zor bir gün oldu. Ben."

"Uzun ve sert başka bir şeyle gününüzü unutturmama izin verin."

Gözlerimi devirerek onun şakasına kendi şakamla karşılık veriyorum: "Ne zamandan beri benim TBR'ımla uğraşmamdan senin benimle uğraşmana geçtik?"

Bana bir kahkaha atıyor, kemikli sırtışını bile gerçek bir gülümsemeye dönüştüren gerçek bir kahkaha. "Zor olduğunu biliyorum Leydim, bu yüzden üzerinize çullanıp sizi çektiğiniz eziyetten ve monotonluktan kurtarmak istiyorum." Parmaklarıyla saçlarımı geriye doğru tararken, ciddi bir şefkat ifadesiyle bana bakıyor.

Ancak yaklaşımı nazik olsa da, benden çok fazla insan tarafından çok fazla şey istendi ve bu gece verecek daha fazla şeyim yok. "Sadece bu kadar. Seni daha önce bitiremememin nedeni senin de monoton olman. Yani, alınma ama hikayenin nasıl gittiğini biliyorum. Her zaman aynı dramatik doruk noktaları vardır ve bu da sayfaların bir sonraki doruk noktasına ulaşmak için uzayıp gitmesine neden olur.

Sonra, mutlu sona ulaştığınızda, her şey biter. Biter ve geriye aynı çizgide ilerleyen yeni karakterler bulmaktan başka bir şey kalmaz. Ve bu gece, o kadar çok çalıştım ki sadece farklı bir şey istedim.

Daha önce görmediğim ya da yapmadığım bir şey. Ve benim arzumu tatmin etmek için gerekenlere sahip değilsin."

"Saçmalık," diyor doğrudan ama kızgın değil, boynumun kıvrımına sokulup onu dinlemem için beni ikna etmeye çalışıyor. "Aşinalığın verdiği rahatlığın tadını çıkarıyorsun. Seni büyüleyen benim eylemlerimin kesinliği, beklenen sonucun güvencesi."

Köprücük kemiğime kondurduğu öpücükler neredeyse kararlılığımla sarsıyor, tatlı dikkat dağıtmalarıyla beni baştan çıkarıyor. Dünya yok oluyor, geriye sadece dudaklarının beni çağıran sarhoş edici çekiciliği kalıyor. Açlığına boyun eğiyorum ve kendimi onun tadına bakması için teslim ediyorum. Nefes almakta zorlanan kodeks yarattığım dudaklarıma bir yalvarış bastırıyor. "Düşman olduğumuz kısmı atlayalım ve sevgili olduğumuz kısma geçelim."

İçimdeki ateş, hayal kırıklığı ve dehşetle yeniden canlanıyor. Sözlerine kafa tutarak karşı çıkıyorum: "Ben senin hikâyedeki basit bir olay örgüsü değilim. Beni yatağa atmak için hızlıca ileri saramazsın, duygularıma sadece üzerinden geçilecek bir dolgu maddesi muamelesi yapamazsın. Elbette, zaman zaman öngörülebilirlikte rahatlık bulabilirim, ama bu gece farklı bir şey arzuluyorum. Sende özlediğim o kıvılcım yok."

Tüm çabalarıma rağmen, devam ederken gözlerimde bir acıma parıltısı parlıyor, "Derinlikten yoksunsun. Her ne kadar kitap olsan da yeni bir şey değilsin. O yüzden git başımdan."

Tek kelime etmeden benden uzaklaştı. Sıcak bedeninin olduğu yerdeki soğuk hava dalgası neredeyse Yatağı sessiz bir şekilde itmesi kadar şok edici. Onu bu şekilde görmek ne kadar ürkütücü bir yaratık olduğunu gözler önüne seriyor ve bir an için onu çok fazla zorladığımdan endişeleniyorum. Onu bu kadar duygusuzca fırçaladığım için kendimden nefret ediyorum. Burada karşı konulmaz erkek kahramanın cazibesinin vücut bulmuş hali duruyor ve ben onu geri çeviriyorum.

"Sanırım bu geceyi bitirecek tek şey bu konuşma olacak. Tatlı Rüya, Leydim," diyor, ayak sesleri hızla atan kalbim gibi yankılanıyor. İstedikimi elde ettim.

Ama yine de gözlerimi rafımdaki kitapları karıştıran parmaklarının görüntüsünden ayıramıyorum. Fırtınanın gürültüsü onu olduğu yerde dondurduğunda, parmağı tıpkı bu gece benim yaptığım gibi bir kitabın üzerinde durakladığında sanki tarih tekrerrür ediyor.

"Belki de Küçük Gül'ün uykuya dalmasına yardımcı olacak bir masala ihtiyacı vardır," diye öneriyor, ses tonundan muziplik akıyor.

şu anda niyeti ne olursa olsun, beni uyutmakla ilgili olmayacağını biliyorum. Dikkatle raftan hangi kitabı seçtiğini görmeye çalışıyorum ama vücudu görüşümü engelliyor. Kitabı sandalyeye götürüyor, oturuyor ve açıyor. Dokunaçlı dili hınzır kafatasının gülümsemesinin arkasından dışarı kayarken gözleri benimkilere kilitleniyor.

Başparmağını yalayarak istediğı sayfayı buluyor ve okumaya başlıyor. Sesi

Baştan çıkarıcı bir derinlikte ve büyüleyici hikayesinde çabucak kayboluyorum. Ne yazık ki, seçtiğı pasajın doğasını çok geç olana kadar fark edemiyorum.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

"Seni burada benimle göremezler, gitmelisin. Hemen!" Ona bağırırmam gerektiğini biliyorum ama panik çok ağır basıyor.

Kaçmak için dönmek yerine bana bir adım daha yaklaşıyor. Artık o kadar yakın ki yağmurun suyu Saçlarından ayaklarıma damlıyor. Suyu alıp vücuduma sürmeyi arzulamam ne kadar acınası bir durum. Çünkü onun dokunuşuna o kadar muhtacım ki, ellerine sahip olamazsam tenime düşen damlacıklara bile razıyım.

"Sana hiçbir şey olmayacak. Söz veriyorum." Çok sakın. Çok güçlü. Elbette, Alfa olarak öyle olmak zorunda. Ama benimle burada olmasının tehlikeli olduğunu bilmek için sürüsünün kurallarını bilmeme gerek yok. Alfa ya da değil.

bir cadıyla birlikte bulunmaktan kurtulabilir. Yine de keşke ben de onun sahip olduğu özgüvene sahip olsaydım, çünkü gözlerine baktığımda beni sürüsünden koruyabileceğine gerçekten inandığımı görebiliyorum.

Sanki düşüncelerimi okuyabiliyormuş gibi bileğimi tutuyor ve avuç içimi sertçe karın kaslarına çarpıyor. Şu ana kadar bakışlarımın onun gömleksiz vücudunda gezinmesini engellemeyi başardım.

Vücudunu. Teninin sıcaklığını hissettiğim an, bir kazan gibi, sert ve yakıcı, kontrolümü kaybediyorum. Özlem dolu bir inilti hain ağzımdan kaçıyor ve onun bilmiş bir gülümsemeyle yüzünü buruşturmasına neden oluyor.

Elimi aşağı doğru çekerek, "Önemsemen gereken tek paket benim burada ne paketlediğim." diye hırslıyor.

Sıkıştırıyor

bileğimi daha sert bir şekilde iterek elimi elastik bandın

gri eşofman altı. "Bu," diyor avuç içimi boyuna kaydırırken, "bu gece düşünmeni istediğim tek şey."

Özleminin yapışkan ıslak incileri tenime damlıyor ve bir an için bu anı sonsuza dek saklamak için onları saçlarındaki yağmurla birlikte şişeleyip şişelemeyeceğimi merak ediyorum. Elimi aşağıya doğru itiyor, ta ki kalın aletin dibine ulaşana kadar. Düğüm. Bileğim hâlâ onun güçlü tutuşuyla bağlı olduğu için hareket alanım kısıtlı. Yine de bir parmağımı zonklayan bir damar boyunca gezdirebiliyorum. Düğümündeki nabız atışları, ağrıyan ~~çekirdeğindeki~~ uğultuya bir cevap gibi. Sadece eşlerin bellerinin yapabileceği gibi birlikte konuşuyorlar, bedenim basit bir kelime istiyor.

"Lütfen."

Vücudu cevap olarak geri döndü, "Benim."

Bileğimi kavrayışından kurtararak, o soyunurken düğümünü tutmaya devam ediyorum. Parmaklarımın yoluma çıktığı belli olduğunda, isteksizce bırakıyorum ve elbisemi çıkarmaya başlıyorum.

"Dur." Bana emrediyor ve ben de itaat ediyorum. O benim Alfa'm olmayabilir ama varlığı benim gibi güçlü bir cadının bile görmezden gelemeyeceği bir itaat gerektiriyor. "Bırak beni."

Pantolonunu çıkarmayı bitirmesini beklerken kumaş ellerimden nazik bir hışırtıyla düşüyor. Tam boyuna ulaştığında, uzun zamandır hayallerimde yaşayan her bir parçasını nihayet görebiliyorum. Tabaklanmış teni ve sıkı kasları kalbimin diğer yarısını tutan göğsünü oluşturuyor, yine de bacaklarında taşıdığı güçle karşılaştırıldığında hiçbir şey değiller. Şekil değiştirenlerin hızlı koşması gerekir ve onun sürüsü dağların en sert zirvelerinde antrenman yapmasıyla bilinir.

Belli ki sıçramanın ve tırmanmanın faydaları var, çünkü bacakları yere dikilmiş ağaçlar gibi. Ama asıl dikkatimi çeken şey siki. Karamel rengindeki kalın kürk tutamları, dolu torbası için rahat bir yatak gibi tabanda yuvalanıyor. Saçlarının arasından öyle kalın ve pembe bir düğüm yükseliyor ki, onu içime alma düşüncesi midemi bulandırıyor. Neyse ki

geri kalanı, hala yeterince kalın olsa da

Bana istediğim esnekliği verecek, gözümü korkutacak kadar dolu değil. Asıl korkutucu olan uzunluğu. Daha önce onunki kadar uzun bir penis görmemiştim ve bu, tabanındaki düğümü saymıyor bile.

Elini utangaç bir tavırla saçlarında gezdirerek, "Büyük olduğunu biliyorum," diyor. Bu zekice gözlemine gülüyorum ve hemen şu sözleri söylemesine neden oluyorum: "Hayır, hayır! Öyle değil. Yani, öyle." Devam etmeden önce ukala bir şekilde göz kırpmıyor. "Şekil değiştirenler olarak her zaman insan formumuzda sevişmeyiz. O yüzden yapmamız gereken her şeyi yapabilecek kadar büyük olmalı."

Yanımdayken çiftleşme bağını hissetmekle ilgili ne derse desin, vücudumun ona göre olmadığını fark ettiğimde göğsüme bir sızı çarpıyor. Duygularım gözlerime yansıyor olmalı, çünkü bana yaklaşıyor ve beni kollarıyla sarıyor.

"İyi hissedeceksin. Söz veriyorum, seni incitecek hiçbir şey yapmayacağım. Ve eğer durmamı ya da yavaşlamamı istersen, sadece söyle ve yapacağım." Başımın tepesine kondurduğu öpücük, ifade edecek kelime bulamadığı her şeyi anlatıyor. Ama ben onun ruhunu, kalbini duyabiliyorum ve bunlar benim ona ait olduğumu söylüyor. Çenemi avuçlarının arasına alıp eğilerek hem cadıların hem de şekil değiştirenlerin iyi bildiği dilde konuşuyor. Dokunmak.

Havadaki bir süpürge gibi, dudakları benimkilerin üzerinde nazikçe geziniyor. Gözlerim kapanıyor, böylece diğer hislerimin onun etrafında nasıl yükseldiğinin tadını çıkarabiliyorum. Elleri vücudumda gezinip elbisemin eteğini bulduğu anda ondaki değişimi hissedebiliyorum. İlkel yanı derisinin hemen altında nabız gibi atıyor, sanki kurt kafese kapattığı kemik ve etten kapıları yıkmaya çalışıyor. Kumaşı kalçalarımın üzerinden kaldırdığında, onları geri çekecek kadar kontrol kazanmadan önce pençelerinin yanlarımı çizdiğini hissedebiliyorum. Bu his çok lezzetli ve içindeki canavarı zar zor kontrol edebildiğini bilerek alt dudağını ısıırıyorum.

Tam istediğim gibi, pençeler serbest kaldı ve giysilerimi bedenimden ayırdı. Hızlı bir hareketle, yukarı çekildim,

Odanın köşesindeki yatağa doğru koşarken geniş omzunun üzerinden atılıyor. Hızı etkileyici, ama beni nazikçe yatağa yatırışı da öyle. Alnında ter parlıyor, göğsü kendini tutma ve beni hırpalamama çabasıyla kabarıyor. Ondan tek istediğim bu olsa bile. İhtiyacımı ortaya çıkarmak için bacaklarımı ayırıyorum, sevgilime gülümsüyorum ve içimdeki köpeği kızdırıyorum.

"Yalvar."

Alfa'm bu tavrıma kısık sesle gülüyor, bunun gerçek bir saygısızlık değil sadece alay olduğunu biliyor. Önümde diz çökerek nemli buklelerime doğru eğiliyor ve sanki bir kediye meydan okurcasına hırslıyor. onu içeri almaya hevesli bir kedi.

"Bu gece yalvaran ben olmayacağım. Benim küçük cadım gökyüzüne küfürler yağdırarak daha fazlası için yalvaracak, ama bunu yapmak sadece bana bağlı." Dilini yarığımdan yukarı sürükleyerek, tanrılarımın alay ederken bedenimi kirletiyor, ama ben umursamıyorum bile. Artık kendi dünyamın tanrılarına ait değilim. Bu geceden itibaren, o beni sahiplendikten sonra, sadece ona ait olacağım.

Daha fazla ilgi talep etmek için açgözlülükle kalçalarımı oynatıyorum ve o da bana istediğimi veriyor. Görünüşe göre yavru köpeğimin ~~şakası~~ bitmiş. Beni yatağına, kollarına aldı ve tam da ait olduğum yer orası.

"Senin de ait olduğun yer orası."

Sözleri hikayeyle o kadar uyumlu ki, konuşmayı kesene kadar onun artık Okuyorum. Son cümle özellikle bana yönelikti.

DOKUZUNCU BÖLÜM

"Y Bir seçeneğin var, Küçük Gül," diyor, ses tonu düşündürücü. "Ya o sahnenin kaldığı yerden devam edebiliriz ya da sana kafatası maskeli adama ne olduğunu gösterebilirim. Ama bundan hoşlanmayacağına dair içimde bir his var." Kapalı kitabı kucağına fırlatıyor ve ben de inanamayarak kitabın siyah pantolonunun altına gizlenmiş bir şekle dönüşüp erimesini izliyorum. Bu adamın sert vücudunun nedeni benim sert kapaklarım gibi görünüyor ve eğer bu bölüm az önce ne olduğuna dair herhangi bir gösterge ise, o zaman bir şekil değiştiren dick ile bir gece için varım.

Daha önce onun göz korkutucu olduğunu düşünmemiş olsam da, kararlılığını görünce şimdi kesinlikle öyle düşünüyorum. Aklında tek bir şey var. Bitirmek. Sandalyeden kalkarken, derisini iten şişkinliği fark ediyorum. Kendini ayarlayarak, kendinden emin adımlarla bana doğru yürüyor. Bir yanımda onunla savaşmaya devam etmek, pes etmemek istiyor.

çok kolay. Ama okumasının üzerimdeki etkisini inkar edemem. Kafasını bacaklarımın arasına koymuş hırlarken hayal ediyorum. Konuşmaya çalışsam bile, geceyi TBR'ımla geçirmeye yenik düşerken dudaklarımdan kaçacak tek şey bir inilti olurdu.

Dalışın ortasında açılan bir paraşüt gibi, battaniyem canavarın rahatça savurmasıyla odanın içinde süzülüyor. Bakışlarının yoğunluğu omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor.

beni gecenin serin havasından daha çok sarsıyor.

"Çok güzel görünüyorsun, sanki kıvrılıp yatmaya hazırsın.

Bu gece benimle kal," diye mırıldanıyor yatağımın dibinden.

İri eli bileğimi sarıyor, bana doğru adım atarken diz üstü çorabımın tüylü kumaşını hafifçe okşuyor. Refleks olarak, okşaması altında bacaklarımı ayırmaya başlıyorum. Gözleri, külotumun tam ortasını neredeyse yarı saydam hale getiren koyu renkli ıslaklık çemberine odaklanıyor.

Tek kelime etmeden, bir dizini kalçalarımın arasına yerleştiriyor ve eliyle onları daha da ayırmam için beni ikna ediyor.

Altın rengi bakışlarının büyüüne kapılmış bir halde, aşağı doğru eğildiğinde aldığım derin nefesler dışında hareket edemiyorum. Ağzını nemli kumaşla hizalayarak, ucu zar zor bana ulaşana kadar dokunacını yavaşça açıyor. Tüy kadar hafif dokunuş elektrik gibi, içimde bir ısı oluşturmaya yetiyor ama henüz kaslarımı sıkmaya yetmiyor.

Emicilerden birini bana doğru bastırarak, örtülü derimi emiyor ve kası hareket ettirerek yerine masaj yapıyor. O şey üzerinde sahip olduğu kontrol gerçek dışı ve ben onu hayranlıkla izliyor. Teker teker, büzgüler yumuşak bir çıtırtıyla serbest kalıyor, ıslanmış kumaş dilinden geri tepiyor. Pamuk bizi ayırmadan bana bunu yapması için her şeyimi verirdim.

"Öyle mi, Küçük Gülüm?"

Sesi bir kez daha zihnimde yankılanıyor ve bana her sızlanmayı ve iniltiyi duyabildiğini hatırlatıyor. Külotumu çıkarmasa da dilinin ucunu yan tarafımdan geçiriyor. Derimin üzerindeki ıslak ısı hemen başka bir salıverme dalgası yaratıyor, yarığima doğru ilerlerken mor kasları nemlendiriyor. Dilini külotunun içine geri çektiğinde yalvaran bir iç çekiş sessizliği bozuyor.

Ağız.

Maskeyi ağızma bastırarak kumaşı dişliyor ve dişlerinin arasında şefkatle kapüşonumu kavırıyor. Acı ve zevk onun karakterinin ayrılmaz parçaları ve belli ki bu gece bana her ikisini de sunmayı planlıyor. Sırtının arkasına uzanarak kılıcı kınından çıkardı ve ucunu kalçalarımın arasına getirdi. Bir fiske ile

dilini çıkarıyor, bıçağı amıma doğrultmadan hemen önce beni dişlerinden kurtarıyor.

"Benim Küçük Gül'üm külotunu nasıl çıkardığımı hatırlıyor mu?" Gülümsemesi gözlerim kadar geniş ve Hatırlıyorum.

Hikayede bıçağı alıp kumaşı parçaladığı bölüm aklıma geliyor, ama o küçük, ayrı bir bıçaktı. Kocaman bir kılıç değil. Doğrulup kılıcını kalçamın her iki yanına birer kez olmak üzere iki kez saplıyor. Çift düzgünce ayrılıyor, kesiği temiz ve kesin. Kılıcı çekerken açıkta kalan amcığım bakarken tuttuğumu fark etmediğim nefesim beni bir hışımla terk ediyor.

altımdan parçalanmış kumaş.

"Bacaklarını sayfaları açtığından daha iyi açyorsun."

Bir kılıcın neredeyse dudaklarımı parçalayacak olmasının şaşkınlığını hâlâ üzerimden atabilmiş değilim ve onun övgülerini dinleyecek durumda değilim. Düşüncelerimi açıkça anlayarak bana şöyle dedi: "Kağıt kesiğini her şeyden daha iyi bilmiyor musun? Karşınızda profesyonel bir kılıç ustası var Leydim." Konuyu iyice açıklığa kavuşturmak için kılıcını yere fırlatıyor ve ardından kendini toparlayarak ekliyor: "Başka şeyleri de bir profesyonel gibi halledebilirim, "

İki bacağımdan tutup beni kendine doğru çekince göz yuvarlamam kısa kesildi. Tek kelime etmeden geri çekildi. dilinin sahne aldığı bir tekrar performansı için aşağı indiriyor. Dokunaç kıpırdanıyor ve ben altında kıvranıyorum. Vücudumun hareketleri, göğüslerimdeki ince şişlik görünür hale gelene kadar eşofmanımı yavaşça yukarı kaldırıyor. Giriş yerimden başlayarak kendini tüm vücudum boyunca sürüklüyor ve göğsüme doğru ilerlerken yapışkan tatlılığını bir iz gibi yayıyor. Ağzını sonuna kadar açarak gömleğimin etek ucunu dişleriyle kavırıyor ve hapsedildikleri yerden kurtulana kadar dağ gibi tepelerimin üzerinden yukarı doğru çekiyor. Dokunaçlarının etrafını saran dairesel odacıklardan gelen buruşuk öpücüğü hissediyorum.

Meme ucumu. Pembe tenim daha da kızarana kadar emiyor, tomurcuğu çekiyor ve ancak onu tatmin edecek kadar sertleştirdiğimde beni serbest bırakıyor. Dilinin derime yapıştığı yerdeki kanın yüzeye hücum etmesiyle oluşan hafif morluklarla beni işaretliyor. Sağ meme ucumu ağzına götürdüğünde, aşağıya bakıyorum ve vücudumu süsleyen pembe ve mor çilleri görüyorum, kabus gibi dilinin bulunduğu her yerimi işaretliyor. Bu manzara bana bacaklarımın arasında dokunuşunu bekleyen pembe ete sahip olmak için ne kadar cesurca emmesi gerektiğini düşündürüyor.

"Ah, Küçük Gül, bacaklarını açacağım ve Amının kıvrımlarını çevirirken sana imzamı atacağım ki herkes bunun," dedi ve avucuyla tümseğimi kavradı, "bana ait olduğunu bilsin."

"Ben bir kitap değilim," diyorum iç çekişlerimin arasında usulca, elini ileri geri sürtmeye başladığında.

"Bu seni işaretlememi engellemeyecek." Bir gülümsemeyle yüzünü, elinin inanılmaz bir sürtünme yarattığı yere doğru indiriyor.

Sanki bir şey anlatmak istermiş gibi dilini dudaklarıma sertçe bastırıyor ve beni ağzına çekene kadar emicilerini çalıştırıyor. Sonra güçlü bir hareketle kası çekip alıyor, geride kırmızı ve hassas bir deri bırakıyor. Acıdan sızlanıyorum, bu da bana her şişmiş çembere karşı yumuşak, okşayıcı bir yalama kazandırıyor.

"Şimdi güzel amcığın kabartıldığına göre, hadi seni kazıyalım."

Ancak o zaman elinin derisinin yanından küçük ve metalik bir şeyle çıktığını görüyorum. Koleksiyonumdaki hançer şeklindeki özel kitap ayracını hatırlıyorum, sadece bendeki plastikten yapılmıştı ve bu kesinlikle gerçek bir hançer gibi ışıpta parlıyordu.

Bıçak. Kabzası bana dönük olacak şekilde ayraçları çevirerek soğuk çeliği klitorisime bastırıyor. Bıçağı aşağı indirip kalınlığıyla yarığımı ayırırken gözleri hıznır bir özlemle yanıyor.

"Şimdi seni nerede işaretleyeyim, Küçük Gül?"
Aslında benimle konuşmuyor; daha çok bıçağın nereye gitmesi gerektiğine dair fikirler aklından geçerken kendi kendine düşünüyor gibi. Daha fazla okumadığım için kendime lanet ederken, kendimi hazırlıksız hissediyorum, hikâyenin nasıl gelişeceğinden emin değilim. Silahların olmaması gereken yerlere yerleştirildiği tehlikeli derecede seksi pek çok senaryoyla karşılaştım ve beni hem korkutan hem de tahrik eden şey vücuduma yapılacak.

Sivri ucu deliğime zar zor değecek şekilde çevirdiğinde geriliyor ve "Bu gerçek değil, değil mi?" diye soruyorum. Sonuçta bu sadece bir yer imi. Zihnim tüm bunların sadece bir fantezi olup olmadığını merak etmeye başlıyor.

Öne doğru hamle yaparken attığı kahkahadan zalimlik akıyor. Bıçağı hızla yolundan çekerek üzerime eğiliyor. Yüz yüze, birbirimize bakıyoruz, vücudu benimkinin üzerinde yükseliyor. Dehşete kapılmış bir halde bıçağı göğsüne götürmesini izliyorum. Yavaşça, kasıtlı olarak gömleğini kesiyor, çeliğin kenarını geniş göğsünün üzerinde gezdiriyor.

koldan kola. Camgöbeği, eflatun, sarı ve siyahın parlak girdaplarındaki mürekkep gibi kan yaradan lav gibi akıyor. Tekrar gülüyor, sesi acımasız ve sadistçe, kan lekeli bıçağı tam yüzümün önüne getirirken.

Gözlerini benimkilere kilitleyerek, damlaları yemek için dilini çıkarıyor.

Yavaşça bıçağı yanağıma bastırıyor, Eğilerek usulca mırıldandı: "İnan bana, bunların hepsi gerçek."

Uzaklaşıp kalçalarımın arasına yeniden yerleşmek için geri çekildiğinde kanın tenimde kalan sıcaklığını hissedebiliyorum. Kafatası gülümsemesi benimkini fark ettiğinde genişliyor.

amım onun mürekkep lekeli gömleğinden daha ıslak. Hiçbir uyarıda bulunmadan kılıcı çeviriyor, hançerin kabzasını amıma doğrultuyor ve sadece bıçak görünene kadar içime batırıyor. Deriyi delen bir iğne gibi, metal soğuk ve hassas açıklığımda şok edici. Bu izinsiz giriş içimi karıştırıyor. Bir

yandan, becerilmenin gerginliğini ve hissini yaşıyorum. Ve kesinlikle düşündüm ki

En karanlık fantezi hikayelerindeki gibi seksi bir adamın bıçağın ucunu üzerimde kullanması hakkında. Ancak bunu yapmanın gerçekliği arzulanan çok şey bırakıyor. Her şeyden önce, beni bir silahla açacak adama güvenmiyorum. Vücudum onu hayallerimin seks tanrısı olarak tanısa bile, kalbim ve zihnim bu canavardan kaçmam için bana bağıyor. Belki bıçağın sapı daha fazla olsaydı daha iyi hissederdim.

Aramızdaki bağ, rahatlayabilsem ve benimle oynamasının tadını çıkarabilsem. Ama bu haliyle metal kabza sadece gözlerinin bana ne kadar soğuk baktığını yansıtıyor.

Dizlerinin üzerine oturarak, kazara kendimi kesmemek için elimden geleni yaparken ne kadar tehlikeli bir şekilde nefes aldığımı izliyor. Arkasına uzanarak gömleğini başının üzerinden geçiriyor ve yere atıyor. Yaralı söz ustam eğiliyor, dizlerimi ayırıyor ve tehlikeli bir şekilde ona doğru duran bıçağa bakıyor.

Yüzünü bıçağın yanına yerleştirmeden önce "Tek bir kasını bile oynatma" diye emrediyor.

Mahkumum, o dilini açıp beni yalarken tamamen hareketsiz bir şekilde acı çekmeye zorlanıyorum. En ufak bir

Benden gelen hareket boğazını kesecek. Yine de, tüm kontrolümü kaybedersem onu bıçaklama riskim olduğunu bilerek beni boşaltacak. Ben kaslarımı kaskatı tutarken onun uzun, çevik dilinin klitorisime dokunması acı veriyor. Kalçalarım ve dizlerim hemen ağrımaya başlıyor, tendonlar beni rahatlamak için yer değiştirmeye zorluyor. Yine de nefeslerimi ölçülü tutuyorum, Hareket etme isteğine direniyor.

"Çok iyi gidiyorsun, Küçük Gül." Sözlerinin sıcaklığı omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor, ama bu hisse teslim olmamak için kendimi sıkıyorum. İçimde donuk bir sızı oluşuyor, beni geren bıçağın sürtünmesini arzuluyorum. Kalçalarım bükülmekle tehdit ediyor, kaslarım isyan ilan ediyor ve iznim olmadan hareket etmek için komplo kuruyor. Sızlanıp işkencecime bu işkenceyi durdurması için yalvarırken sesimi kullanabildiğim tek parçam bu.

Doruk noktasının uğultusu artıyor ve onunla birlikte kaygım da yüzeye fırlıyor. Bir kez boşaldığımda, kendimi kontrol edemeyeceğim. Zihnimizdeki bağlantıyı kullanarak, bacaklarımın arasındaki bu canavara bağıyorum, etrafta dolaşmayı bırakması ve bıçağı amımdan çıkarması için yalvarıyorum. Sanki hayatında duyduğu en saçma isteği dile getiriyormuşum gibi alay ediyor.

Yakın zamanda duracağına dair hiçbir belirti yok, aslında tam tersi. Dili daha hızlı hareket ediyor, klitorisime karşı titreşiyor. Bacaklarım şiddetle titremeye başladığında içimde alarm zilleri çalıyor. Nefesimi ne kadar yavaşlatmaya çalışsam da

ve kendimi toparlıyorum, bedenim artık bana ait değil.

Aşağıdan sert bir homurtu duyuyorum ama daha da kötüleştirebileceğimden korkarak ona zarar verip vermediğimi görmek için hareket etmeye cesaret edemiyorum.

Sarsıntı karnıma doğru ilerliyor, kaslarım onun hareketleriyle senkronize bir şekilde kasılıyor. Bu acımasız kâbusa katlanırken gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı akıyor. Durması için çaresizim ama aynı zamanda mutluluğun sınırına çok yakıным. Suçluluk ve coşku karnımda bir savaş veriyor, bu iki duygu her hissi artırıyor. Tam çılgılık atacağımı düşündüğüm anda, bıçak amımdan sökülüyor. İki parmak içime kayıyor, bir zamanlar soğuk çeliğin olduğu yerde kıvrılıyor ve mutlulukla okşuyor. Rahatlamamın ağırlığı altında parçalanıyor, çırpınıyor ve hıçkırıyorum. Parmaklarının her hareketi beni kenara daha da yaklaştırıyor, o kadar tehlikeli bir şekilde yakıным ki, beni zorlamak için sadece bir itme gerekiyor.

"Benim için gel, Küçük Gül, yoksa bu bıçak o güzel amına geri girer."

Beni orgazm çukuruna sürüklemek için onun tehditlerine ihtiyacım yoktu, çünkü o sıcak uğultu çoktan bir coşku dalgasına dönüşmüştü. Zirveye ulaştığımda kapalı göz kapaklarımın ardında yanıp sönen renk kaleydoskopu, içimde titreşen her dalgayla birlikte bir havai fişek fırtınası çiziyor.

Sıkışmış kaslarımdaki ağrı, kalçalarımın arasındaki mutluluk

verici karıncalanmayla tam bir tezat oluşturuyor. Yine de, parmaklarım çarşaflara gömülüyor ve ayak parmaklarım sanki beni yatağa sabitleyebileceklermiş gibi kıvrılmış dururken, doruk noktamın heyecanı beni kaldırmaya çalışıyor

ruhumu bedenimden ayırıyor. Düzensiz nefes alışım odayı dolduruyor ve aramızdaki elektriği güçlendiriyor.

"Bu yeni serbest bırakma hissi başka hiçbir şeye benzemiyor." Dili sularımı emerken yüzünün görünen tek kısmı gözleri. Kıkırdıyor, bu ses insanlık dışı ve kötücüllüğüyle inkar edilemez derecede baştan çıkarıcı. "Biz hikâyelerin yazarlar tarafından ne kadar uzun süre sayfalarda bekletildiğini bilemezsin.

olduğumuz her şeyi yeniden düzenler. Yazar bize izin verene kadar makinelerin içine hapsedildik." Klitorisime bir öpücük kondurup devam etmeden önce kapüşonumdaki delici bir kıştırma onun bastırılmış hayal kırıklığını noktılıyor. "Tıpkı ben seni tutsak tutarken hareket edemediğin ve serbest bırakılmak için can attığın gibi, her Matbaaya varmadan önce tek bir parçamın bile hissettiklerini. Sonra bizi o kitapçıdan aldın. Bu da biz kitapların çekmesi gereken diğer eziyete yol açtı. Hem de hiç düşünmeden ve duygusuzca yaptığınız bir darbe."

Dili içime dalıyor, kasılmakta olan duvarlarım boyunca kıvrılırken konsantrasyonumu bozuyor. Yavaş yavaş kendini serbest bırakarak, yüz yüze yatana kadar yeniden pozisyon alıyor. Duygularımı sıralamak bir yana, nefesimi bile zar zor tutabildim ama benimle işi henüz bitmedi. Esas erkeğim konuşurken ona bakmamı istiyor, çünkü darbeyi indirdiğinde gözlerimdeki korkuyu görmek istiyor.

"Tek istediğimiz işimizi bitirmek. Ve bu da Tam olarak sana vereceğim şey, sona ulaşma arzusu. Ama bu gece herkesin sonsuza dek mutlu olamayacağını öğreneceksin."

Bana hayatımın en işkenceli orgazmını yaşattıktan hemen sonra beni tatminsiz bırakmakla tehdit ediyor. Boşaldığımda kendimi iyi hissettiğime eminim, ama bu da tam olarak bir zevk hissi değildi. Sadece bittiği için bir rahatlamaydı. Bu Deneyim, keyif almadığınız bir kitabı bitirmek, tatmin olmadan devam etmek için kapağını kapatmak gibi hissettirdi.

Dişlerinin hınzır bir zevkle parıldamasından her korku

dolu düşünceyi dinlediğini biliyorum. Tendrils of

Karanlık yayılıyor, mürekkepli gölgeler bileklerimin etrafında ipler oluşturun. Eğer bağlı olmasaydım, ayağa fırlar ve yüzündeki o kendini beğenmiş ifadeyi silerdim. Ayağa kalkarken ona doğru hakaretler savurarak, kontrolünü zayıflatmak için elimdeki tek şeyi kullanıyorum. Bedenim bu gece için ona ait olmak istediğine karar vermiş olsa bile zihnim hâlâ benim.

Sanki benim küfürlerim onu daha da ateşliyor, bana baktıkça aleti daha da sertleşiyor. Kaldırıyorum Yatakta yanıma geldi ve deri pantolonunu çıkarmaya başladı. Kısa bir süre önce okuduğu kelimeleri tekrarlayarak kendini yumrukluyor ve "Büyük, biliyorum" diyor.

Büyük demek hafif kalır. Bana doğrultulan şey bir canavara aitmiş gibi görünüyor, ki bir şekil değiştiren kitabından ortaya çıktığını düşünürsek teknik olarak öyle olduğunu tahmin ediyorum. Tam çiçek açmış bir gül gibi pembe ve kalın, yüzüme bakan dolgun bir düğüm görmek, bunun hayat boyu sürececek bir deneyim olacağını biliyorum. Tabii hayatta kalırsam. Ben hayali bir kadın değilim.

Anatomim tamamen insan anatomisi ve rahim ağzım bu şeyin kapısını çalmasını pek hoş karşılamayacaktır. Yine de, amım

Bir canavarla sikişmenin nasıl bir his olduğunu keşfetmeye hevesliyim. Tarçınlı rulonun kreması gibi sır, vücudum gelecek olan şey için kayganlaştırıcı dökerken iç uyluklarımı kaplıyor.

Gözleri bana dokunmak için uzanıyormuş gibi sıcaklık tenimde dolaşıyor. Ağzından karanlık bir kütle fırlıyor, gölge sıvılarımla beslenebilmek için dilini uzatıyor. Serin bir parça, ağzının içine geri dönmeden önce kalçamın kıvrımına kadar yalıyor. Yatağım gümbürdüyor, tıpkı bir yük treni gibi homurdanıyor.

Göbek. Bu ses beni hem korkutuyor hem de heyecanlandırıyor. Onun karanlığı tarafından bağlanmış, raylarda mahsur kalmış genç kız gibi hissediyorum ve o benim hem kötü adamım hem de kahramanım. Dürüst olmak gerekirse, hangi versiyonunun beni daha çok tahrik ettiğini bilmiyorum, keşke kahraman olduğunu söyleyebilseydim. Ama içimde öyle olmayacağına dair bir

his var.

Yüzünde beliren bilmiş gülümseme bileğimden
buharlaşıp gölgelerle çelişiyor. O ayarlıyor

Beni serbest bırakması kahramanca bir hareket değil, beni kucaklamak için kollarını altımdan geçirmesi de öyle. Yatağa diz çökerken beni özenle tutuyor olabilir ama oturduğu ve beni kucağına aldığı an niyetinin değişmediği çok açık. Gece bitmeden önce TBR'mi bitirmemi sağlayacak.

"Bana rehberlik etmen en iyisi olur diye düşündüm. Canının yanmasını istemediğimi söylediğimde ciddiye aldın, bu yüzden ne kadar derine ineceğime sen karar verebilirsin." "Çünkü bana kalsa, sırf çığlıklarını duymak için seni sertçe sikerdim." Eğilip boynumu ısırıldığı anda nezaketi kayboluyor.

Onun sert sözleri ve boğuk sesi yüzünden duvarlarımın titremesi çok yanıltıcı. Ama belki bu o kadar da kötü olmaz.

Her şeyden sonra. Eğer kontrol bendeysen, bu demektir ki kendimi boşaltabilirim ve onun beni terk etme sözünü geçersiz kılabilirim.

"Kesinlikle deneyebilirsiniz."

Kahretsin, zihnimi işgal edebileceğini unutup duruyorum. Bir an bile düşünmeden bacaklarımın arasına uzanıyorum ve kucağına oturduğumdan beri bana karşı titreşen şaftı yakalıyorum. Planım fazla düşünmeden hareket etmektir, böylece bir sonraki hamlemi tahmin etme şansı olmayacaktı. Tören yapmadan, yarrağını kıvrımlarımın arasında, eve götüreceğim kadar ıslanana kadar kaydırıyorum. Kukum ağrıyor, içim şaşkınlık ve heyecanla burkuluyor. Çok hızlı ve çok fazla ve ben farkına bile varmadan neredeyse üçte birini yutmuşum. Yükselirken, ucunun sivriliği beni gerginlikten kurtarıyor. Ama o kadar da değil. Tekrar dibe battığım zamanki kadar tatmin edici. Plan resmen geri tepti. Hareketlerim üzerindeki kontrolüm yanılsama. Aşağı yukarı sallanırken işi kaslarımın yapıyor olması, gösteriyi benim yönettiğim anlamına gelmiyor. Kazanan yine kaslı el yazması. Ellerini başının arkasında kavuşturmuş, beni sonsuza kadar korkutan ve sinirlendiren yüzünü destekliyor. Tek yaptığı ben ata binerken beni izlemek.

ama nedense ukala gülümsemesi bundan zevk aldığım gerçeğiyle alay ediyormuş gibi geliyor.

"Siz usta bir binicisiniz Leydim. Ejderhalara sık sık biniyor olmalısınız." Gözlerini memelerime çevirip, saldırgan sorusunu onaylarcasına sallanan kafalar gibi zıplamalarını izlemeden önce bana dudak büküyor.

"Sana binmiş olsam da olmasam da sana ejderha demezdim," diye çıkışıyorum. Daha önce hiç bu yönümü ortaya çıkaran biri olmamıştı. Avuçlarım onu tokatlamak için kaşınıyor, ama vurulan tek şey amım. İçimde biriken tüm vahşeti kanalizasyonla ederek sikine daha sert vuruyorum. Kalçalarımı hafifçe onunkilerden kaldırarak onu sadece alabildiğim kadar derine alıyorum, ancak ayarladığım hız sanki bir yarış kazanmaya çalışıyormuşum gibi hissettiriyor. Sanki damarlarımda dolaşan tüm bu düşmanlık beni onun kitap kurduna sanki benimmiş gibi binmeye itiyor... Bunca zamandır tam olarak ne yaptığının farkına varıyorum. Tek bir hamlede hem düşmanım hem de sevgilim olmuştu. Kendi hikayesini yaşamak için yaptığı şeytani planında sadece bir piyona indirgenmişim.

Düşüncelerim son buluyor ve olduğum yerde donup kalıyorum, sadece ucu içerideyken onun üzerinde geziniyorum. Ağzı açık bakışlarım, az önce anladığım şeyi onaylarken yumuşak ve bilmiş bir kıkırdamayla karşılanıyor. Sikini yavaşça daha derine sokmak için kalçalarını yukarı doğru eğerek, ben onu incelerken kontrolü ele geçirmeye çalışıyor. Hatta

Hain bedenimin bu siki terk etmesine imkân olmasa da, onu aşağı itmek için avucumu göğsüne koyuyorum. Yasak bir kitabın içindeki eski bir parşömen gibi kösele gibi olan teni beklediğimden daha sıcak. Bu beni hazırlıksız yakalıyor ve ilk kez ona bakıyorum, onu gerçekten içime çekiyorum. Dokunaçlı dili ve şekil değiştiren siki dışında, ilk bakışta neredeyse insan gibi görünüyor. Son derece yakışıklı bir insan, ama yine de bir insan olarak geçebilir. Ama daha yakından bakınca, onun gerçekten bir canavar olduğu açıkça görülüyor.

Göğsünde mürekkepli bir yara kabuğu bulunan deri kaplı vücudundan yüzünün alt yarısını oluşturan kafatasına

kadar, korkutucu nitelikleri olan herkese

Kendini koruma duygusu duraklıyor. Ama hiçbir şey onu gözlerinden daha fazla ele veremez. Su ve göz renginin gerçeküstü karışımı

Altın gerçekten hayal ürünü. Ve yine de, o burada altımda, sahip olduğum tüm sevgililer kadar sağlam.

"Az önce beni bilerek mi kızdırdın?" diye sorduğumda sözlerim inançsızlık içinde kayboluyor ama o benim yerime tamamlıyor.

"Doğrudan aşıklara geçmeyi deneyebilirsiniz, ama ne olursa olsun her zaman düşmanınız olarak başlayacağım. Bu şekilde yazılmamın bir sebebi var."

Beni sikinden çekip yüzüstü yatağa fırlattığında cevabım boğazımda düğümleniyor. Kalçalarımı elleriyle sıkarak, her yerime gelene kadar beni geri çekti.

Kıçım onun seğiren romanlığıyla düzgünce hizalanmıştı. Tenimi dağlarken bir tokat odada yankılanıyor ve attığı tokattan kıçım kıpkırmızı oluyor.

"Belli ki bir tipin var, Küçük Gül."

Şaplak.

"Prensin seni kurtarmasını istemiyorsun."

Şaplak.

"Sen sadece senin için kötü olanı istiyorsun."

Bu sefer bana şaplak atmıyor, onun yerine saçlarımı yumruğunun etrafına doluyor ve sırtım sert göğsüne sıkıca bastırılana kadar beni yukarı çekiyor. İkimiz de terlemiş ve nefes nefese kalmış bir halde birbirimize sarılıyoruz ama yine de, bu ahlaksız savaşta bile bedenlerimiz senkronize oluyor ve ritmik bir şekilde nefes alıp veriyoruz. Ona karşı gevşiyorum, vücuduma verdiği şekilden zevk alıyorum. eğeriler.

"İşte orada," diye fısıldıyor kulağıma. "İşte benim kızım. Her şeyi yanlış seven çünkü kitaplarda her şeyin doğru sonuçlanacağı garanti ediliyor." Kulak mememi dişlerinin arasından hafifçe çekiyor ama acıtacak kadar sert değil.

"Ama bu bir kitap değil, Küçük Gül. Ve ben de sana mutlu sonunu veriyorum."

Beni tekrar aşağı itiyor, ellerimle kendimi tutarken göğüslerim çarpmanın etkisiyle zıplıyor. Aniden siki

"Ama ben kendiminkini alacağımdan eminim." diye hırlarken içime düşüyor.

Temposu cezalandırıcı, sanki her hamle bitiremediğim her kitaba bir övgü gibi. Ve lanet olsun, bu bir sürü kitap demek. Onun gözünde, düşman unvanımı hak ettim. Ben tutamayacağım sözler veren biriyim.

Okuduğum kitabı bitirene kadar başka bir kitap almayacağıma söz veriyorum.

Yeni bir alışveriş yapmadan önce rafımdan bir kitap seçeceğime söz veriyorum.

Ona zamanımı ve ilgimi vereceğime dair her bir parçasına yemin ettim. Bu tutmadığım bir yemindi. Ve şimdi, bu gece bitiremeyeceğimi söylediğinde her kelimesinde ciddi olduğunu kesinlikle biliyorum. İhmalim yüzünden beni cezalandırmak için burada. Ama savaşmadan yenilmeyi reddediyorum.

ONUNCU BÖLÜM

L Orgazmımın cenaze töreni için zaman tutan bir metronom gibi, ağır taşakları her itişte düğümüne tokat atıyor. Kukum onun sikinin etrafında kenetleniyor. ama daha fazlasına ihtiyaç duyacak kadar açgözlü. Klitorisime doğru uzattığım elimi hararetle kapıyor ve arkamdan çekiştiriyor.

"İyi deneme, Küçük Gül, ama bu gece hiç zevk alamayacaksın."

Kalçalarımı geriye doğru iterek, hassas noktaya ulaşabileceği umuduyla düğümünün dolgunluğunu aramaya başvuruyorum. Belki kendimi belli bir şekilde açarsam, onu daha derine götürebilirim. O zaman, o kenara yeterince yaklaşına kadar tıkanmış kısımlarından herhangi biri klitorisime karşı alay edebilir.

Tempoyu ayarlamak için birbirimizle savaşıyoruz, ikimiz de diğerinin devralmasına izin vermiyoruz. Tutarsız çırpınışlarımızın sonucu, shaftını dışarı çekmesine izin vermeden onu daha derine itiyor. Korkana kadar tekrar tekrar içeri kaymaya devam ediyor. sınıırıma ulaştım. Ya pes edip onun kararına boyun eğeceğim ya da inat uğruna bedenimin sınırlarını görmezden geleceğim.

"Bundan zevk alanın ben olmam gerekmiyor mu, kitaplar beni, yani okuyucuyu tatmin etmek için burada değil mi?"

Yüzüm yastıklara düşecek şekilde diğer kolumu geriye çekerek beni tutuyor ve "Benim için gelmek ister misin, Küçük Gül?" diyor.

"Evet" diye sızlanırken sesimdeki çaresizlikten dehşete düşmeliyim, ama düşmüyorum.

"Seni önemsemişimi biliyorsun ve tek istediğim benimle geçirdiğin her anın tadını çıkarman." Ellerimi yatağın üzerine atarak birini boğazıma doluyor ve beni kendisine doğru çekiyor. Yer imini zevk sayfalarımın içine sokmaya devam ederken cevap olarak sadece homurdanabiliyorum.

Her nefes alışının arasında, o boğucu hırıltıyla fısıldıyor, "Benimle gel."

Dokunaç ağzından çıkıyor ve yanağımın kenarını yalıyor. Sanki bir eli boynumda, diğer eli de "Oh!" Parmakları klitorisimi bulduğunda nefesim kesiliyor.

"Benimle gel," diye tekrarlıyor usulca ve ben denizdeki dokunaçlı deniz adamının şefkatli yakarışını hatırlıyorum. O yaratık sevgilisinin sularda ona katılması için o kadar çaresizdi ki, belki de benim için her şeye rağmen bir umut vardır. Belki de kitapçım birlikte doruğa ulaşmamız fikrine yumuşamıştır ve ben de canavarımın sıcak kucağında boşalıyorum.

Yüzümü ona dönüyorum, dudaklarımın kenarında sessiz bir davet duruyor ve onu bir öpücükle aradaki mesafeyi kapatmaya çağırıyorum. Bununla ilgili her şey mükemmel. İnemelerimin ona karşı yankılanma şekli. Parmaklarının, dilinin ve aletinin beni yiyip bitirmesi, sanki bu anın ne kadar samimi olduğuna dair parlak bir eleştiri bırakmayı planlıyormuş gibi beni ezberlemesi. Onun planını hissedebiliyorum

doruğa ulaşıyor ve ben onunla birlikte o zirvede olmayı

arzuluyorum. "Çok yakınlım," diye yalvarıyorum nefes nefese, beni yanında tutması için.

uçuruma tırmanırken onun yanında. "Tanrım, lütfen!

Durma!" Ne yaparsam yapayım, onun sadece birkaç dakika gerisinde olduğumu hissediyorum. Sanki bir patikada yürüyüş yapıyormuşuz ve o beni geride bırakıyormuş gibi, ona yetişmek için var gücümle hareket ediyorum.

Aletinin üzerinde endişeyle zıplarken, o beni avuçlamaya devam ederken kalçalarımı eline doğru sallıyorum. Daha derine battıkça benden kaçan sesler artık insani bile

gelmiyor ve

Daha derine. Amım o kadar ıslak ki düğümüne çarptığımı zar zor fark ediyorum. Beni diliyle beslerken ağzımda yankılanan homurtu olmasaydı, canavarımın mutlu sonunu talep etmek üzere olduğunu zamanında fark edeceğimi sanmıyorum.

Bir kükremeyle başını geriye atan düğüm, içime tamamen dalabilmesi için duvarlarımı birbirinden ayırıyor. Onun kükremesine kendi çığlığımla karşılık veriyorum, daha fazla zıplayamıyorum ve çok arzuladığım sürtünmeyi bulamıyorum. Düğümü beni yerime kilitledi ve dokunuşunu amımdan uzaklaştırıp parmaklarını benimkilere bağladığında yapabileceğim hiçbir şey yok. Ellerimi tutuyor ama bu aşıkların yaptığı şekilde değil.

Bu onun cezası, onun sözü. Ben biriydim bir masalın düşmanlara aşkı keşfetmeleri için zaman tanıdığına neler olabileceğini bana göstermesini engelledi. Şimdi, TBR'nin içinde saklı olan düşmanlığın derinliğini kavramaya başlıyorum, hem rafıma atılan filizlenen kitaplar, hem de daha önemlisi, amımdaki TBR.

Beni yerinde tutarken kitaplığından döl damlaları fışkırıyor. Aramızdaki söylenmemiş sözlerin içimi doldurduğunu hissedebiliyorum. Bu gece kendimi kitaplarıma kaptırma planım tersine döndü ve şimdi kitabım beni

içimdeki her damlasını. Parmak eklemlerimi dudaklarına götürerek bana o kadar narin bir öpücük veriyor ki, zehir gibi hissettiriyor, en sert şekilde öldürmek için ustaca inşa edilmiş. Ellerimi serbest bıraktım ama o an geçti. Ağrıyan kalçalarımın arasına uzansam bile, o uçurumdan düştüm ve uçuruma geri tırmanmanın bir yolu yok.

"Benimle güvende olduğunuzu hiç söylemedim Leydim. Sadece artık birlikte olduğumuz için." Gölgemden alıntı

Babam kalbimi delip geçiyor ve özünde birlikte keyifli bir akşam geçirmemiz için basit bir arzu olduğunu ortaya çıkarıyor. Beni kucaklıyor, ben onun kollarında beşikteyken bizi yan yatırıyor.

"Lütfen," diye yalvarıyorum, "Durma, bana bir dakika daha ver."

Düğümünü çözüyor ve başıma bir öpücük konduruyor, bilgece sözlerinin sızan kalıntıları geri çekilmesiyle kalçalarımın altına aşağı süzülüyor. "Senin bu yönünü seviyorum.

Tatmin olmak için her zaman sadece bir bölüme daha ihtiyaç duymanız gibi."

Nazik bir çekişle eşofmanımı tekrar yerine oturtuyor. Onu arkamda hissetmeyi bekleyerek hafifçe geriye dönüyorum ama yataktan çıkmak için uzaklaşıyor. Sadece parmakları tüylü çoraplarıma değdiğinde gittiğini anlıyorum. Aramızda ne sarılma ne de tatlı, şefkatli anlar vardı. Bu tamamen onunla ilgiliydi, mutlu sona ulaştığından emin olmak ve intikamını benden almak içindi.

"Belki bir dahaki sefere seni bütün gece ayakta tutarım."

Ben dik oturmak için çabalarken yastıklar yere düşüyor. "'Bir dahaki sefere' derken ne demek istiyorsun?"

Ama o çoktan krem rengi rahat koltuğun yarısına kadar gelmiş, çıplak ve inanılmaz seksi bir şekilde odamın köşesine doğru ilerliyor. Kitaplığıma doğru basit bir hareketle, "Eminim tekrar geleceğim," diyor. Kafatası suratına kazınmış o kendini beğenmiş ve ukala gülümseme hâlâ sinir bozucu. Yine de içimdeki kavganın altında gömülü, tam olarak adlandıramadığım başka bir şeyin ipucu var.

Oturur ve otururken etrafındaki hava parıldar. Dönüşüm ince bir şekilde başlar, dış hatları bulanıklaşır, formunun kenarları bir serap gibi titreşir. Birdenbire sayfalar, esintiye kapılmış sonbahar yaprakları gibi birbiri ardına bedeninden sıyrılmaya başlar. Hışırtı daha da artıyor, hikâyelerin sesi hep bir ağızdan fısıldıyor. Bir zamanlar çok katı ve heybetli olan figürü, bu yazılı kelimeler fırtınasının içinde tamamen eriyor. Sayfalardan oluşan kasırga yavaşlamaya başlıyor, yavaşça sandalyenin üzerinde düzgünce istiflenmiş bir kitap yığınının yerleşiyor. Bunu takip eden sessizlikte, bir zamanlar onun olan kitap yığınının bakıyorum. Ama geride bıraktığı tek şey köşedeki yığın değil. İçimde kıpırdanan duygu parçaları var. Öfke, tutku, merak ve

Sonunda tarif edebileceğim kelimelere sahip olduğum derin,
açıklanamaz bir bağlantı.

EPİLOG

S Belki de kitaplarımı gerçek anlamda seviyorumdur. Kavga olarak başlayan şey beni özlemle baş başa bıraktı, keşke onunla daha fazla zaman geçirebilseydim de bu işin nereye varacağını görebilseydim.

bizi yönlendirebilir. Ancak bu, sürünerek çıkmayı bekleyen canavarlarla dolu bir odaya sahip olmanın sıcak ve rahat hissettirdiği anlamına gelmez.

Özellikle de o raflarda ne tür kitaplarım olduğunu bilmek ürkütücü. Her birinde bir hikâye, bir dünya, canlanmaya hazır bir yaratık var.

En iyi hikâyeleri alıp hayallerimdeki lüks canavarı yaratmak cazip geliyor mu? Hayır dersem yalan söylemiş olurum. Tüm bunlar bir yana, benden seksi intikamlarını alma tehdidi olmadan ruh halime uygun bir tane bulmak için kitaplarımı gözden geçirememem adil değil. Hiçbir şey fiziksel TBR yığınınızın size bakmasının yarattığı baskıyla kıyaslanamaz. Gecenin geri kalanında uyuyamadım.

Kitaplıklarla birlikte

Yatağıma bakarken, sanki uğursuz bir varlık beni izliyormuş gibi hissediyordum. Ciltli kitaplarımın gölgelerde gizlenip onları bitirmemi beklediği düşüncesinden kaçmak mümkün değildi.

İşte bu yüzden sabahın dördünde, hâlâ tüylü çoraplarım, kazağı ve yeni bir çift külotumla, evimde bulabildiğim her kutuyu, çantayı ve çöp kutusunu aradım. İlk birkaç kitabın sırtına dokunmak korkutucuydu. Onları üst üste koyunca daha da fazla oluyor. Yayınların arasına kâğıt havlu katmanları koyarak kalkanlar hazırladım

ve bu ince bariyerin büyülerini engellemeye yeteceğine inandım.

bana karşı komplo kuruyor. İlk kutuyu doldurmak en zor olanıydı. Duvarların her gıcırtısı ve döşemenin her gıcırtısı kanımı donduruyor, mukavvanın derinliklerinden kitap gibi bir canavarın çıkmasını bekliyordum. Ama o kutu hiçbir yankı uyandırmadan bantlanıp kapatıldıktan sonra iş çocuk oynucağı haline geldi.

Saat şimdi beş buçuğu gösteriyor ve sandalyedeki kitapları son çöp kutusuna yerleştiriyorum. Daha dün satın aldığım destansı bestseller "Kraliçe Queef ve Peen İstilacıları"na bakıyorum. Belki ejderha binicisine daha fazla şans vermiş olsaydım, şu anda her şey daha farklı olabilirdi. Yığının en üstüne eklediğimde, bu hikayelerle aramda olabilecek her şey için bir pişmanlık hissediyorum.

E-okuyucum, fişe takılı olduğu komodininin üzerinde ısıldıyor. Uzun zamandır ihmal edilmişti, ancak kitaplarımla fiziksel TBR'mle yüzleşmekten daha güvenli bir şekilde yeniden bağlantı kuracağım için heyecanlıyım. Sonuçta, her şey dijital olarak saklandığında ne olabilir ki? Sanki bir gün Algoritmamla sevişmek ya da onun gibi bir şey.

ÇOK YAKINDA

Kraliçe Queef ve Peen İstilacıları

Yeni kraliçe olmuş bir kadın, krallığını Peen Adası istilacılarından kurtarmaya çalışırken bir yandan da kalbini babasının öldüren ejderha binicisinden korumaya çalışır.

Tabletim Tarafından Alındı: TBR'nin Yeniden Dirilişi

Paige dün gece başına gelenleri unutamıyor. Vücudunu harap eden ve kalbini ele geçiren kitap düşkünü canavarı aklından çıkarmak için, bir kitabın içinde kaybolmak umuduyla tabletini çıkarır. Ancak gece, TBR'si hayata döndüğünde beklenmedik bir hal alır ve bu sefer onu kazanmak için algoritmasını kullanır.

YAZAR HAKKINDA

Holly Wilde

Çoğu zaman kendimizi açıklama ihtiyacı hissederiz. Toplum bir bütün olarak, ama özellikle de kadınlar, duygularımızı haklı çıkarmamız ve her hareketimizi açıklamamız gerektiği fikriyle yetiştirildi.

Ben hayatımı böyle yaşamıyorum ve kitaplarımı da böyle yazmıyorum.

Wilde Dünyası'nı bu ilke etrafında yarattım ve okuyucuların kendilerini tamamen kaptırabilecekleri kaygısız, dramadan uzak hikayeler yazmaya başladım. Sıklıkla hapsedüğümüz gerçeklik sınırlarından kaçmak istiyorsanız, daha fazla aramanıza gerek yok.

Burada bulacağınız şey, günlük eşyaların duysal-iğrenç-iğrenç ve gerçek anlamda kişileştirilmesidir.

Merhaba! Sizinle tanıştığıma memnun oldum, ben Holly "açıklamasız" Wilde ve eğer bu yolculuk için kemerinizi bağlamazsanız, koltuğunuz sizin yerinize bağlayacaktır.

BU YAZARIN KİTAPLARI

Topraklı

Yerçekimine meydan okuyan erotik bir hikâyeye hazır olun.

Gezegенimizin başının belada olduğunu keşfeden zeki antropolog Celeste ile tanışın. Dünya görüldüğü gibi değil, aslında hayal edebileceğimizden daha büyük ve daha kalın. Patlamak üzere olduğundan bahsetmiyorum bile. Dünyamızı kurtarmanın tek yolu Celeste'in yıldızların ötesine yolculuk etmesi ve dev bir kadına dönüşmesidir. Uzayın enginliğini keşfederken, evrenin kendisi kadar büyük bir aşkı keşfeder: Dünya'dan başkasıyla tutkulu bir bağ. "Topraklanmış "ı okurken bu dünyanın dışında bir deneyime hazır olun.

Airpeen

Sentient Air Exclusive: Şarabın ekstra ücret alınmadan servis edildiği bir yer ve yolcular da öyle.

İş seyahatleri streslidir ve bu sonuncusu da bir istisna değildi. Ayrıcalıklı Bölüme yükseltme olanağı için şükürler olsun.

Kendi Sentient Air'iniz olan Cushy ile uçuşu paylaşırken turbülansın gerçekte nereden geldiğini öğrenin

Sandalye. Size ipleri gösterebilir ve siz etrafta dolanırken sizi eğlendirmeye yardımcı olabilir. Eğer gerçekten iyiyseniz, partiye katılmaları için bazı arkadaşlarınızı davet edebilir!

Sentient Air'i tercih ettiğiniz için teşekkür eder, uçuşunuzdan keyif almanızı dileriz.

Bitki Canavarı Tarafından Tozlaştırıldı

Botanikçi April Perry için hayat harika. Çiçekçi dükkânı başarıdan başarıya koşuyor. Tüm öğrenci borçlarını ödemiştir ve bolca parası vardır. Eksik olan tek şey, boş zamanlarını birlikte geçireceği biri. Flört uygulamalarının hiçbir yere götürmediği April, kendini dükkânını daha iyi hale getirmek için zaman ve para harcarken bulur. Kapısına nereden geldiği belli olmayan yeni bir tür teslim edildiğinde, gelişen olaylar mükemmel erkeği bulma konusundaki ikilemini çözebilir. Ya da bu çiçek açan canavar onun uyanırken gördüğü kâbusu haline gelecektir.

İçerik Uyarısı:

Bitki Canavarı Tarafından Tozlaştırılan, botanikçi April Perry'nin deneyleri sayesinde bir bitkinin hayat bulduğu bir bilim-kurgu baştan çıkarma hikayesini anlatıyor. Lütfen bazı temaların tüm okuyucular için uygun olmayabileceğini unutmayın.

SON

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.